Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

MỖI SỐ 0$07

Năm thứ nhì — N° 292

ĐƯỐC NHÀ NAM

BÁO RA MỖI NGÀY

Chủ-nhiệm: NGUYỄN-PHAN-LONG

BÁO-QUÁN: 12, Inagrandière Dây nói số 96 ■ ■ ■ TÒA-SOẠN: 1 à 7, Rue de Reims Dây nói số 55

Quản-lý: NGUYỄN-VAN-SAM

JOB

Mercredi 15 Avril 1931

Muốn sửa đổi gì thì làm mau đi

Tôi và các ông, nghĩa là tất cả quốc-dân đồng-bào, đều nóng lòng sốt ruột, trông mong ít nhiều việc cải-cách được thi-hành, còn quá hơn là hạn trông mưa, khát trông uống, đói trông ăn vậy.

Theo ý muốn của chánh-phủ bên Paris, bản đề-án cải-cách của ta lập ra từ năm ngoái, nào những dân-tình lợi-bịnh ra làm sao, nào những việc sửa sang thay đổi nên thế nào các nhà đại-biểu ta đã từng chiếu theo dân-tâm và thời vụ mà bày tỏ ra, tuy chưa dám nói là đã bày tỏ được đủ cả mọi đều nhưng sự thiệt cũng là trúng với ít nhiều dân-nguyện vậy. Lập điều trần cải-cách đã độ lên rồi, đây chỉ có việc ngồi khoanh tay với nhau trông mong sự thi-hành ở chánh-phủ. Tập điều-trần ấy lại cũng đã xuống tàu qua bên Paris năm sáu tháng rày, chờ cho ban hội-đồng cải cách ở bộ Thuộc-địa mở ra từng trương từng khoản, bàn soạn xem xét đã sẽ hay. Cách đã lâu lắm thấy điện-tín trưng tên các ông dự vào ban hội-đồng ấy ra và chỉ được tin nhóm có một lần, rồi từ bấy đến giờ êm ru không nghe nói ban hội-đồng ấy nhóm xét ra sao nữa.

Người ta nói rằng các ngài đương ni ôm đương bản mà !

Giờ chạy ngày đi, thấm qua năm tới, vấn-đề cải-cách hẳn thành ra chuyện cổ-tích rồi, có lẽ nhiều vị đồng-bào cũng như tôi, ta đã quên lãng chuyện ấy đi, hay là cũng muốn làm như quên lãng. Đã tới chánh-phủ bên Pháp xét xong rồi thi hành thình lình, khiến cho ta không ngờ không trông là có mà có, như cái anh đang nghèo mạt đói nhân mà được trúng số độc-đắc thì mới khoái.

Không dè mới đây có một tờ báo lấy ngoài Bắc lại khơi cái chuyện người ta đương quên lãng khiến cho tôi sực nhớ lại và tự mình hỏi mình rằng : « Ở chuyện cải-cách sao hả ? » Đại ý tờ báo kia nói cái dụng rằng cái hiện trạng sanh-hoạt của dân Việt-Nam chẳng sung sướng rồi sao, có việc gì cần phải cải-cách cho lắm đâu, mà họ trông mong cho mệt. Vả lại sự cải-cách cho một cái dân-tộc, một cái xã hội, có phải là chuyện trông mong mai kia mốt nọ được đâu, phải làm thủng thẳng ngâm bảy chục năm, hay là bằng thế-kỷ mới được.

Đọc bài ấy rồi, tôi thấy ngay rằng tác-giả chưa hiểu cái sở-vọng cải-cách của dân Việt-nam ta ra sao ?

Lúc nầy có phải chúng tôi trông mong sửa sang thay đổi cả một nền văn-hóa, một nền chánh-thể, hay là cả cái dân-tộc tinh-thần gì ở đâu, mà nói rằng công việc ấy phải làm thông thả kỷ càng trong năm bảy chục năm và bằng thế-kỷ. Sự thật, chúng tôi chỉ đương trông mong sửa sang ít nhiều điều không công trong xã-hội, ít nhiều chỗ thiếu sót trong chánh-trị, là những chuyện cải-cách lặt vặt mà thôi.

Vì dụ như anh tá-điền, cả đời cày da nám mặt, cày đất mọi vàng cho người ta, mà chẳng được phần gì vì phần ảnh, đó là một sự không công, chúng tôi muốn cho ảnh cũng trở nên tiểu-điền-chủ.

Vì dụ như trường học còn ít quá, con em chúng tôi không đủ chỗ mà học, đó là một việc thiếu sót, chúng tôi muốn cho có có nhiều trường.

Vì dụ như trong các nghị-hội đại-biểu chúng tôi kém vai vế rất nhiều, đó là một việc bất công chúng tôi muốn được thêm số nghị-viên lên và muốn cho rộng quyền quyết-nghị.

Vì dụ như anh em chúng tôi, cũng học ở các trường bên Pháp về, hay là người có đủ tài năng tư-cách, mà vào làm các sở không được hưởng cái địa-vị và lương bổng xứng đáng, đó là một sự không công-bằng, chúng tôi muốn ăng nề đồng-đẳng thì bình-đẳng.

Đại-khái những đều mà chúng tôi trông mong sửa sang lúc nầy như thế, đều là những sự cần dùng tự-nhiên của loài người, và là việc rất tầm thường ở xã-hội khác, chớ ở phải là trông mong những sự cải cách lớn lao như là trời lấp biển gì đâu, mà nói rằng chúng tôi chưa tới cái trình-độ được hưởng, hay là phải làm cả đời người mới xong.

Mấy việc mà chúng tôi muốn thay đổi sửa sang, như trên kia đã nói, với một nước có lịch-sử cách-mạng rất vẻ vang có trách-nhiệm khai-hóa rất to lớn như là nước Pháp, đã sẵn lòng thiệt bụng, thì hễ muốn làm cho chúng tôi lúc nào là xong lúc ấy liền. Chỉ tại chúng tôi có lòng trông mong một cách sốt sắng quá, cho nên ban Ủy-viên đã lập, tập điều-trần đã đi, mà thấm thoát gần trót năm rồi, vẫn chưa thấy gì thành ra chúng tôi cho là lâu vậy.

A.D.

Ngày mai, 16 Avril 1931, là ngày kỷ-niệm nhứt châu-niên của bổn-báo từ khi tục bản tới giờ. Bổn-báo hiến chư-vị độc-giả thuyết mới : « Duyên Phận lở làng » đủ ghi ngày kỷ-niệm ấy.

Về sự bất công trong vụ thầu thuế chợ

Trả lời cho ông Huỳnh-thạch Công ở An-phú

Thấy ông viết bức thơ nhờ đăng vô báo *Duốc-nhà-Nam* ngày 3 Avril 1931, kể nỗi thiệt thòi của dân làng An-phú, hạt Giadịnh, về việc góp thuế chợ của tên Chà mua thuế chợ Giồng ông Tố về làng Bình-Trung, và ông ngỏ ý muốn cho ông Trần-văn-Khá cùng tôi, lấy tư-cách đại biểu đặng can thiệp vô vụ nầy.

Bữa chiều thứ bảy 11 Avril, tôi có thân hành đến nhà thầy cai ở An-phú và nhà hội làng Bình-Trung để điều tra vụ góp thuế chợ lỗi thôi, mà ông cho là một việc bất công đó.

Theo khoản thứ mười trong tờ hiệp-ước của tòa bố Giadinh ký với người mua thuế chợ Giồng ông-Tố thì người Chà được quyền đòi thuế từ chợ ra tới một cái vòng 600 thước tây. Nhưng nếu cái phần đất trong vòng 600 thước ấy mà ăn qua đến mấy làng kế cận, thì mấy làng kế cận ấy được quyền xin chia bớt một phần huê lợi với làng Bình trung. Bởi thế cho nên tôi xin trả lời cho ông rõ ràng: về vụ tên Chà góp thuế qua làng An-phú thì không có gì là trái phép, nên chúng tôi không thể can dự vô được. Chỗ mà bạn hàng bán gạo tại làng An-phú, thì còn thuộc về trong vòng 600 thước tây trong giao kèo.

Chỉ còn câu chuyện làng An-phú muốn chia huê lợi cùng làng Bình Trung, thì các ông trong Hội-đồng xin cùng quan chủ-tỉnh Giadịnh là được liền.

Ng-văn-Sâm
Nghị viên Quản-hạt

Chuyện thị phi....

Ông Phạm-Quỳnh không chịu thác-sanh ở Trường-sa

Nam-Chúc bây giờ mới ngoài 30 tuổi, ông Phạm Quỳnh nghe đâu đã trên 40 rồi, thế mà Nam-Cúc lại nói chuyện ông Phạm Quỳnh lúc chưa thác sanh, thì nghe cũng nghịch lắm. Không nghịch đâu, phải biết rằng lúc ông Quỳnh chưa xuống hạ-giới, mà Nam-Chúc còn ở trên trời, thì hai người ngang nhau, không ai lớn ai nhỏ cả.

Lúc Nam-Chúc và ông đều chưa thác-sanh, có một lần Nam Chúc gặp ông đương ngồi trước cửa Nam-tào, vừa khóc vừa kêu nài dữ lắm. Nam-Chúc bèn rằng

— Sao vậy bác ?

— Tôi-quan bắt tôi đi đầu thai ở quận Trường-sa nước Tàu.

— Thế bác không muốn thác-sanh hay sao ?

— Muốn chớ.

— Muốn sao lại khóc ?

— Khóc là vì phải thác-sanh ở Trường-sa.

— Ủ, ta ra ý bác không chịu làm dân ở quận Trường sa hả.

— Phải.

— Sao vậy ?

— Vì 40 năm nữa thì miệt ấy lộn xộn lắm, mà người ta lại không được bận áo gấm nữa.

— Thế bác muốn thác-sanh ở đâu ?

— Hiện nay hạ-giới, chỗ nào cũng đã trừ cựu canh tân, cải trang dịch phục cả rồi, mình ở trên nầy gần ngọc-hoàng đế khuyết, đã quen thấy cái cảnh áo xiêm gấm vóc đi rồi, nếu bây giờ thác sanh xuống chỗ nào, không thấy cái cảnh ấy thì buồn lắm. Bởi vậy tôi muốn thác sanh xuống một chỗ hạ giới nào, còn có vua vua, tôi tôi, xiêm xiêm, áo áo, để cho mình ngày thường được bận cẩm y, mà sau có lúc bận triều phục, cho khoái.

Từ đó về sau, hai người cách biệt nhau. Cái có lúc vui, bây giờ ông Quỳnh và Nam Chúc lại gặp nhau trên đất Nam-việt nầy ; ông thì học rộng tài cao, vang lừng danh tiếng, tóc tơi tài bèo tuổi nhỏ, lận đận trần ai.

Chỉ có điều tại sao ông không muốn thác-sanh xuống quận Trường-sa bên Tàu, thì tôi vẫn không hiểu. Cho tôi bao giờ tôi mới phục ông là có tiên-kiến và mới hiểu cái ý không muốn của ông là vì sao ?

Hai năm nay, cả miệt Hồ-nam, Giang-tây ở nước Tàu, bị quân cộng-sản chiếm cứ, lập thành ra chánh-phủ riêng của họ, phá hẳn cái giai cấp thượng-lưu và phú-hộ đi.

Thiệt vậy, bao nhiêu nhà giàu ở đó đều bị chúng giết sạch. Có một ông phú-ông ở thành Trường-sa, khi nghe tin quân cộng-sản vào thành, lập tức chạy qua nhà người bà con nghèo nàn để trốn.

Tay là đi trốn giặc, nhưng cái thói-độ sang giàu vẫn không bỏ, cái dây da của lão vẫn nằm trong một cái áo gấm. Người bà con thấy vậy mới bảo rằng :

— Chết ! chết ! Lạy bác, ra khỏi nhà tôi, không thì cả nhà tôi cũng bị ăn đòn lây vì bác.

— Sao thế, chớ sao nghe nói quân cộng-sản không giết người nghèo.

— Phải, chúng không giết người nghèo, nhưng người nghèo làm gì có áo gấm. Bác ăn mặc thế ấy, chẳng lẽ lụy cho nhà tôi.

Ông nhà giàu nghe nói tỉnh bơ, lập tức cởi áo gấm ra đốt đi. *Hiện nay* ở miền Hồ-nam, Giang-tây, không còn có ai mặc áo gấm nữa.

Có lẽ Phạm tiên-sanh có cái tiên-kiến về thời cơ như thế, cho nên dầu được sanh ở Trường-sa, có làm nên như hạng Hồ-Quang-Khâm hay Hồ-Kiến, oanh-liệt đương thời, ông cũng không muốn, chỉ muốn sanh nơi nước Nam, làm Phạm-Quỳnh, được bận áo gấm bình bào, rồi nay mai nếu chánh-phủ thiệt hành Hiến-pháp của ông, chắc ông không mất cái ngôi lọc-bộ Thượng-thơ, chứng đó lại được bận triều-phục nữa.

NAM-CHÚC

Giá báo sửa lại

Một năm....	15$00
Sáu tháng ...	8 00
Ba tháng...	4 00
Một tháng...	1 50
Mỗi số.....	0 07

VIỆC SỬA SANG LẠI ĐỀN THỜ KHỔNG-TỬ

Phí-tổn hết 110 muôn đồng nghĩa là hơn một triệu

Bổn-báo đã có mấy lần nói tới, để chư vị độc giả biết rằng : tại đất Khúc-phụ, về phủ Tế nam tỉnh Sơn - đông bên Tàu, là quê quán của Không tử, có một khu rừng thật rộng, trong rừng có đền thờ Không-tử, quy-mô lộng lẫy, kiểu vẽ tốt đẹp lắm. Hồi năm ngoái, Đô-đốc Sơn dinh nhau với Tưởng-giới-Thạch, quân Diêm bắn xả vào Không lâm và Không-miếu, làm hư hại đổ nát nhiều lắm,

Không-đức-Thành
Châu 77 đời của Không-Tử

Mới rồi chủ tỉnh Sơn Đông là Hàn-Phục-Cờ tới thăm viếng Khúc phụ, thấy quang-cảnh đền thờ Không-tử nghiêng ngả tồi tàn như thế, lấy làm đau lòng lắm. Hàn bèn xướng lên cuộc quyên tiền để sửa sang Không-miếu lại. Hàn có đánh dây tiếp cho Tưởng giới-Thạch, Trương-Học-Lương, Thái-Nguyên-Bồi, Triều Lực Tử v.v... xin cùng đồng tên, để quyên tiền tu bổ lại Không miếu, vì chỗ nầy là chỗ cổ-tích đã 2000 năm nay; nền văn-hóa nước Tàu phát nguyên từ đó, nay để đổ xiêu nghiêng ngửa, thật là đau đớn cho sự quan-chiêm hiện nay của kho nhà-nước khó kiệt, không thể có tiền sửa sang được, tất phải quyên tiền khắp trong nước v.v...

Tính ra cuộc tu bổ Không-miếu, phải phí tổn tới 1 triệu 100 ngàn đồng mới đủ.

Bức thơ của một cô độc-giả

Bổn-báo tiếp đăng bức thơ của một vị nữ độc giả ở Vĩ-long gởi lên như vầy :

■ ■ ■

Vinhlong, 10 Avril 1931

Cùng ông chủ nhiệm báo Duốc-Nhà-Nam

Kính ông,

Tôi vốn là gái, mà sanh ra gặp cảnh gia-đình vừa đủ ăn đủ mặc, cho nên sự học thức đành không, mà sự giao thiệp cùng người cũng rất hẹp : ngày chỉ tối thì chỉ thấy chung quanh cái gia-đình, nào nồi cơm trách mềm, ông tán, cà rằng bà nghe thì chỉ nghe em kêu mẹ rầy, hay đòi ăn, gà cục-tác là cùng, chớ không còn nghe đều chi trong xã-hội nữa. Thật ! có mắt cũng như mù, có tai cũng như điếc.

Song vì tôi ham học nên có học lắm vừa viết được, đọc được vậy có đọc được một đôi cuốn sách, và lâu lâu có đọc được một vài tờ

(Coi qua trương nầm)

Á-CHÂU PHỤ-NỮ ĐẠI-HỘI

Có 1 2000 người các nước Á-châu tới dự hội — Bà Naidu nước Ấn-độ được bầu làm chủ-tịch

Tỏ ra mới rồi ở Ấn-độ, đã có cuộc đại hội của tất cả phụ-nữ ở Á-châu, mà ta ở đây không hay không biết gì vậy. Cuộc đại-hội ấy nước nào ở Á-châu cũng đều có đại - biểu đi dự, chỉ duy có nước Nam là không. Có ai biết tới nước Việt-nam đâu ! Có lẽ vì thế mà chị em hội-nghị ở Ấn-độ, ta không biết gì hết, cũng không thấy điện-tín A.R.I.P. và báo tây nào đăng tin cả.

Nhờ có báo Tàu, nên ta mới hay.

Báo Hoa-Tự ở Hương cảng mới qua kỳ tàu vài bữa nay, có đăng tin rằng: «Toàn Á Phụ-nữ đại-hội» nhóm ở tỉnh Lahore nước Ấn-độ, đã khai-mạc mấy ngày nay rồi. Lúc đầu, vừa đại-biểu đàn ông và đàn bà tới dự hội, thấy ít lắm cũng đếm đặng 1200 người. Các nữ-đại-biểu ở Miến-Điện, Xiêm-La, Tích-lan, Nhựt-bổn, Trung-quốc, Java v.v. đều thay mặt nước mình qua Ấn-độ dự hội đông lắm. Có phụ-nữ ở các nước Âu Mỹ cử qua chứng kiến nữa.

Mục-đích cuộc đại-hội nầy là cốt để liên lạc cái cảm-tình của dân á khắp cả trong Âu-châu — trừ nước Việt-Nam ra ! — và trao đổi tri thức với nhau, để cầu cho cuộc thế-giới hòa-bình được thật-hiện.

Lễ khai hội thật là trang-nghiêm khiến cho người sanh lòng cảm động chứa chan. Một bà quý-phái Ấn độ tuổi trẻ sắc đẹp, đứng lên đọc lời khai-mạc, và nói ý hoan-nghênh chị em đại-biểu các nước. Rồi tất cả hội nghị đồng thính tôn bà Naidu lên làm chủ-tịch.

Bà Naidu là đồ đệ của thánh Gandhi, chẳng những là nhà nữ-thi-sĩ nổi tiếng ở Ấn độ ngày nay, lại cũng là nhà nữ cách-mạng hăng hái nữa. Ba đã bị chánh-phủ Hồng-mao bỏ tù hai ba phen, mà vẫn chí-tiết-tâm quyết-ý vì việc nước. Bổn-báo đã có nhiều lần giới thiệu và tỏ ý cảm-phục bà rồi, tưởng độc giả còn nhớ.

Hội-nghị mà cử bà Naidu lên làm chủ-tịch, chính là do lòng tôn trọng cái tài-năng, cũng là nhơn-phẩm, khí tiết của bà, là một người đại-biểu cho đàn-bà cả châu Á vậy.

Bà Naidu lên ngồi ghế chủ-tịch, cả hội nghị vỗ tay loan-nghênh như sấm vang sóng nổ. Rồi thì bà Lôi-Hoa Đức (người Ấn-độ) đứng ra tuyên-bố cái duyên-do của cuộc đại-hội nầy đã thành-lập được mấy năm nay, và công việc trong mấy năm ấy đã làm, nhưng gì. Điều cần yếu nhứt là Á-châu tiếng rằng có nhiều dân-tộc mặc lòng, nhưng mà phải làm sao cho văn-hóa của dân-tộc nầy và dân-tộc kia được trao đổi hiểu biết với nhau. Nhờ có cuộc đại-hội nầy khuyến-khích mà hiện giờ trong các nước ở Á-châu nước nào cũng lập ra nhiều cơ-quan và đoàn thể phụ-nữ, để mưu sự tiến-hoá và liên lạc với nhau, phấn-đấu với nhau, vì phụ nữ, vì dân-tộc, vì quốc-gia, và vì cả thế-giới.

Trong mấy ngày hội-nghị, các cô đại-biểu mỗi nước lần lượt lên diễn-thuyết, tỏ bày ý-kiến của phụ-nữ nước mình. Được loan-nghênh hơn hết, là một cô học-sanh Nhựt-bổn. Cô nguyên là học-trò của ông Tagore, chuyên tâm nghiên-cứu về chữ Phạn, là cổ-tự của Ấn-độ, cho nên cô càng được hội nghị để ý lắm.

Bà Naidu và ông Tyabji, là hai người đồ-đệ và đồng-chí của thánh Gandhi

Có một vị chủ-bút báo *Đông phương* và *Tây-phương* (người Hồng mao) bước lên nói vắn tắt mấy lời, rằng, cái ý-nghĩa của cuộc Phụ-nữ Đại-hội nầy cốt gần bó tâm lò ng với nhau, để trị cái bịnh của thế-giới, chớ không lấy võ-lực và hình-thức mà trị động.

Sau hết hát bài hát « Quốc-dân » của Tagore tiên-sanh, rồi thì bế hội. Trước sau, hội nghị nhóm cả thảy một tuần lễ.

SANG NĂM 1932, VUA BẢO-ĐẠI VỀ NƯỚC

Ngài ngự giá về nước, tính cải-cách nhiều việc

Báo nầy đã từng thuật chuyện rằng vua Bảo Đại du-học bên Pháp đã lâu ngày, hai bà Hoàng-thái-hậu (tổ-mẫu vua Bảo Đại) thương nhớ khóc lóc, đánh mình dặn quan Toàn-quyền Pasquier qua Pháp tính việc rước vua Bảo Đại về, để lo việc nước.

Có lẽ quan Toàn-quyền Pasquier về Pháp chuyến mới rồi và ngài đương ở Paris, có tính tới việc đó với Chánh-phủ bên Pháp. Ai cũng chắc rằng nội năm nay thì Bảo-Đại hoàng-đế về. Có người đoán rằng chắc ngài cũng xuống tàu với quan Toàn - quyền Pasquier hồi tháng sáu tháng bảy tới đây.

Nay có tin rằng qua năm ngài mới về.

Quan thượng-thơ Thuộc-địa, Paul Reynaud mới viết thơ hỏi ý-kiến quan Toàn-quyền Pasquier rằng đức hoàng đế Bảo Đại tính sang năm hồi-loan, thì sự đó quan Toàn-quyền Pasquier nghĩ sao ?

Trong thơ ấy, ông Reynaud lại hỏi thăm về sự Hoàng-đế dự bị hồi-loan, và muốn biết rằng có thật Hoàng-đế hiểu rõ thời-cuộc nước Nam không.

Lại có tin rằng, Hoàng-đế đã viết chiếu chỉ gởi về cho viên Cơ-mật ở Huế, rồi rằng qua năm 1932 mới hồi-loan. Trong tờ chiếu ấy, mới ngỏ ý cho các quan đại-thần văn võ biết rằng đến lúc ngài về nghĩ sẽ tính làm nhiều việc cải cách cho dân.

Anh em bên Khánh-Hội than phiền là phải

Cớ sao phải đóng thuế nước lại không có nước mà dùng ?

Ai cũng biết nhơn-dân ở thành-phố Saigon, trừ những người đóng thuế thân ở Saigon không nói, còn những người Lục-tỉnh, hay Trung, Bắc kỳ, có giấy thân ở nguyên-quán của mình rồi, mà đến ở trong đất thành-phố, thì phải đóng thêm 2$00 kêu là thuế ngụ.

Trong thành-phố chẳng nơi có đến có nước, thì sự đóng thuế ấy, ừ ng cho là phải đi cho, nhưng có nơi như Khánh-hội, Vĩnh-hội, là không có nước cho người ta dùng, lại còn mấy nhà ở vào chỗ ngõ hẻm đường cùng, cũng không có đèn, thế mà cũng phải đóng 2$00 thuế đèn thuế nước là nghĩa gì ?

Bổn báo mới tiếp được thơ của nhiều anh em nhà nghèo, ở xóm Khánh-hội gởi tới, than phiền về sự đó, bổn-báo cho là sự than phiền ấy phải lắm. Thiệt Khánh-hội khốn : đủ nước cho dân dùng, là bị mấy ông chủ ống nước ở Arroyo Chinois bán nước cho ghe, thành ra mấy ông dành lấy hết nước, dân không có nước dùng là vậy. Thế mà người dân nào ở xóm ấy, có giấy thân lục tỉnh rồi, nếu không có giấy nước, thì bị lính bắt và bị phạt.

Trong hai cách nầy, thành-phố nên làm một cách cho dân :

1 Đã không có nước đủ dùng, thì đừng buộc người ta đóng thuế nước 2 đồng nữa.

2 Nếu đã bắt đóng thì phải làm sao có nước đủ dùng cho người ta.

Vì gái mà giết nhau

Kẻ giết tên khách-trú ở đường Tân-thành trong Cholon đã bị bắt

Hôm qua, bổn-báo đã đăng tin về vụ sát-nhơn bí-mật ở đường Tân-thành trong Cholon, tối thứ bảy tuần rồi.

Lính cảnh-sát đã xét thấy tài, đã bắt được tên hung phạm, là Châu-Bình 44 tuổi, làm phò-thầu cho hiệu Vĩnh-ký-Xương, đường Canton, số nhà 81.

Người khách bị giết, tên là A-Vung.

Theo như lời Châu-Bình khai, thì A-Vung mèo vợ bé của nó, nên nó nổi ghen, bữa đó đóng chực ở đường Tân-thành, đâm A-Vung một dao vào giữa ngực cho chết.

TÌNH DUYÊN XÁO NGỘ

Ai muốn biết tình đời ở ăn gay gắc thế nào hãy đọc Tiểu-thuyết

Tình duyên xáo ngộ

Muốn biết sự tích nước nhà thì đọc

Lê-triều Lý-thị

Cả hai đều có bán tại hiệu VĨNH-HƯNG
273 đường d'Espagne - SAIGON

Lính phòng-bị cộng-sản nghiêm lắm

Ở BÀ-ĐIỂM VÀ Ở SAIGON AI BỮA TRƯỚC

Mấy bữa trước, ở Bà điểm (Giadinh) thấy có truyền-đơn của cộng-sản rải khắp, xôi dân biểu tình bữa 14 Avril, tức là bữa hôm qua.

Sở mật-thám và sơ-đăm Giadinh phái nhiều lính về Bà-điểm tuần-phòng rất ngiêm và đương dò bắt những người rải truyền-đơn ấy.

Đêm bữa qua ở Saigon, cũng thấy có truyền đơn rải tới ở trước cửa hãng Est Asiatique bên Khánh-hội.

TẠI NHÀ HÁT TÂY, TỐI 19 AVRIL

Bạn hát cải-lương Trần-Đắc diễn tuồng « TÌNH TRƯỜNG GIAN HIỂM » để giúp cho hội Bá giới. Hiện nay có giấy hát bán khắp các nhà báo quốc văn, xin chư vị giữ chỗ mau kẻo hết. Nhà in bổn-báo ở đường Remis có bán giấy.
Tuồng đả tuồng hay, việc lại việc nghĩa, chắc hẳn chư vị đồng bào không bỏ qua

COI TIN THẾ GIỚI ở trương nầm có nhiều TIN-TỨC RẤT QUAN-HỆ

Bán hạ giá

DẦU ĐẠI-QUANG — TỀ CHÚNG THỦY

Mua 1 ve cho 1 ve

Kể từ ngày 12 Avril đến 2 Mai 1931 bán hạ giá trong 20 ngày

Dầu Đại-Quang giá 0$25 một ve —:— Tề chúng thủy giá 0$15 một ve

ĐẠI-QUANG DƯỢC-PHÒNG
27, đường Tổng đốc Phương Cholon — Téléphone N° 19

Trong Nước...

Saigon

Toà xử án hai người rải truyền đơn

Sớm mai hôm kia toà tiểu hình có nhóm xử án hai người cang vì tội làm rối cuộc trị-an và Hội-kín.

Hai người bị án ấy là:

1°) *Lương văn-Chôi, 3 năm tù về tội rải truyền đơn làm rối cuộc trị-an.*

2°) *Nguyễn-văn-Đâu, cũng vì tội rải truyền-đơn làm rối cuộc trị an, bị án 18 tháng tù. Người nầy cũng có chưn trong hội-kín, nhưng không có đủ bằng cớ.*

Có phải vì đầu gà cẳng vịt chăng?

Hôm sớm mai chúa nhựt rồi đây, ở đường Viénot, có xảy ra một chuyện đáng buồn cười chơi ai. Người ta có mở đứa con gái bán tiệm cơm chệt ở đường đó mua con vịt quay, đưa cho tên khách một đồng bạc biểu thối. Ngay khi ấy có tên khách-trú khác cũng mua đồ ở tiệm đó — nhưng mua chịu biên sổ — thấy đồng bạc của đứa nhỏ nó bèn lấy đưa tên khách-trú ở tủ biểu thối lại. Đứa con gái nhỏ cãi cọ với nó, không êm, lính đem nộp cụ về bót.

Giọc đường gặp tên lính V. hỏi nguyên-do, rồi biểu đem trở lại tiệm ấy và xử cho. Tới nơi lính V. hỏi ra thì tên khách-trú kia thường hứa đi mua đồ chịu tới tháng chủ nó trả, chớ không trả tiền mà bây giờ Lính V. bảo phải trả đồng bạc cho đứa con gái ấy, vì nó đi chợ có bấy nhiêu tiền mà thôi. Tên chệt chịu trả.

Vậy mà có thầy T. nào kia làm ở sở nào ở bên Khánh-hội, xen vào nói xử hiếp tên khách-trú bị thiên hạ chộ phát lớn đi không dám ngó lại. Hỏi ra thì là thầy T. ấy thường mua đầu gà cẳng vịt ở tiệm đó mà uống rượu tên khách-trú không lấy tiền, nên thầy ta binh vực. Nầy! thầy tê kia ơi, đầu gà cẳng vịt ngon lắm sao?

Xe Autobus đụng lộn

Chiều ngày chúa-nhựt vừa rồi vào khoảng 8 giờ rưỡi tại đại-lộ Pionard có xảy ra một nạn xe hơi là hai cái xe Autobus đụng lộn nhau. Hai cái xe ấy, một cái hiệu Renault và một cái hiệu Citroen. Xe Renault của M. Phan-văn-Thế, còn xe Citroen của M. Võ-văn-Sưu. Tuy hai cái đụng nhau nhưng không hư hao bao nhiêu, chỉ mấp mé vậy thôi.

CHOLON

Lễ khánh thành chùa Phước An tục kêu là Bảy-Phủ Minh-hương

Sớm mai bữa 12 Avril, ở tại Chùa Phước-An tục kêu là Bảy-phủ Minh-hương ở đường Frédéric Dronhet đã làm lễ khánh thành rất long trọng. Đúng 7 giờ rưỡi thì khởi-sự chưng cỗ, cách sắp đặt cũng nghiêm-trang có nghi-ve có đờn và có nhạc tây giúp vui đi cùng đường trong Cholon.

Đến mười 2 giờ làm lễ tế Ông-Bổn là thần-tánh dân là người trong hội tổ lễ cách rất nghiêm chỉnh.

Chiều lối đúng 4 giờ, thì các quan Tây-Nam tới dự lễ. Chung tôi thấy ông và bà Renault Đốc-lý thành phố Cholon, M. Merle, Secrétaire général ở Tòa-bố Cholon, M. Dettori, làm Commissaire adjoint, ông chủ sở Bưu-điện, ông Nguyễn-văn-Của, ông phủ Trần-văn-Tấn ở Cầngiuộc, ông Nguyễn-văn-Sâm và Trần-văn-Sang, hội-đồng quản-hạt, MM. Trương-văn-Công và Lữ-thái-Bình, hội đồng thành-phố ở Cholon, MM. Hứa và Đàng-hữu-Nhơn, Hộ-trưởng và có nhiều quan Tây-Nam bổn-bảo không biết tên hết xin miễn đăng. Bản Trị sự hội Phước-An lúc đó đều có đủ mặt. Khi mấy quan chức an tọa rồi thì có Fanfare của M. hầu đánh bản quốc triều và nhiều bản khác để giúp vui bữa tiệc.

Trước tuần rượu Champagne M. Nguyễn-chiêu-Hồng đứng đọc một bài diễn văn tại-kỉ để tỏ lời cảm-tạ các quan Tây-Nam có lòng đến dự tiệc đông đủ.

Vừa dứt lời thì tiếng vỗ tay như pháo nổ.

Tối lại có hát Quảng-Đông, người đến coi đông lắm. Nhơn dịp nầy bổn-báo xin chúc mừng cho hội chùa Phước-An được miếng viễn trên con đường Tân-giáo.

Lục-tỉnh

GIADINH

Nạn xe hơi. Hai sớp phơ đánh lộn

Cảng chiều ngày chúa-nhựt trên đường đi Thủ-đức, cũng có xảy ra một nạn xe hơi. Hai xe nầy là của người Tây, có chính họ làm sớp phơ, chớ không phải Annam ta. Hai xe, cái nào hư cũng bộn, vì là đụng nặng.

Hai anh sớp-phơ tây ấy không ai bị thương chi cả, nhưng hai anh cãi lẫy nhau, người nầy nói tự người kia, người kia nói tại người nầy, rồi đó hai anh thôi cả nhau.

Anh sớp phơ xe Renault số C. 7860 tức giận, đã đâm đơn kiện anh sớp-phơ kia.

HOCMON

Đánh người vô bằng cớ

Đêm 11 Avril tại nhà tên Mỡ có cờ bạc, tên sớp-phơ Chánh thừa dịp xe rượt Mỡ sau đó, nhưng nói qua nói lại rồi chạy mất cũng êm. Qua ngày sau tên Chánh nghe tên Một nói lại với anh em câu chuyện đêm hôm, nên Chánh mắc cỡ, liền kêu hai thằng sớp phơ phụ tên Đức và Sâu. Cả bọn đồng kéo tại lò thợ bạc của Lê-văn-Lâm, chỗ tên Một làm công, kêu rầy Một bị trọng thương. Tên Một đi thưa với hương hào, dẫn bầy khai sao đó, rồi thả hết cả ra, sao vậy?

Mang sao gặp M. Xã Giàu thấy huyện trái phép nên hỏi hương hào tại sao lại thả, thì hương đáp rằng tại chúng nó là sớp phơ của ông cai nên ông mới thả. Chiều lại tên Một thưa với hương-quản, ông bắt Chánh và Đức giam lại, còn tên Sâu trốn mất.

Muốn bán bớt

45 con dao cắt (Massicot) largeur coupe 0m70. Có hai lưỡi dao để đổi.

Ta bán ở nhà 11 Thanh-thị Mau số 7 Rue de Reims-Saigon.

Tòa Đại-hình xử bữa 13 Avril

Sớm mai bữa 13 Avril, toà Đại hình mở phiên nhóm lần thứ nhì, do ông Walrand làm chánh-toà, hai ông Stalter và Weil làm lục-sự, có ông Dupré thế làm Chưởng-lý. Xử các án sau nầy:

NÓNG GIẬN GIẾT NGƯỜI

Ngày 9 Décembre năm ngoái, tên Nguyễn-văn-Nghe cùng ba đứa con trai của nó là: Thược, Thanh và Muốt, lại đòi chiếc ghế của tên Võ-văn-Me đã mượn. Khi đòi thì tên Thược đi một mình thôi, còn 3 cha con tên Nghe thì ở dưới ghe của mình. Chẳng rõ tại sao, Thược lại gây với Me và viện lẽ rằng tên Me làm hư ghe của mình. Chuyện lộn một hồi mới miệng, hai người mới xáp mà đấm cùi nhau. Khi ấy Thược chụp được cây dầm, rồi ở sau lưng Me một cái đau đớn, máu ra lai-láng. Con tên Me là Lương thấy cha mình bị đánh, nóng ruột cầm một con dao nhảy ra chém tên Thược một dao bị thương rất nặng.

Hương chức làng hay tin chạy đến, rồi chở mấy bịnh nhơn lại nhà thương Chợ-lớn. Vài giờ sau, thì Me bỏ lìa thất tử xác.

Còn Thược thì bị thương-tích không mấy nặng.

Ra giữa Toà, Thược không chối cãi chi, nên Toà kêu án 5 năm khổ-sai.

ANH THỢ MAY GIAN TRẢM

Tên Nguyễn-văn-Thanh làm thợ may cho M. Lương-văn Lan chủ tiệm may ở Gò-Lọc (Tânnhơn).

Chiều bữa 13 Novembre 1926, nhơn lúc chủ nhà đi khỏi, Thanh phá tủ rương lấy cắp hết 1.200$ rồi trốn mất. Đến bữa 29 Juillet 1930 anh ta bị bắt.

Ra trước Toà Thanh bị kép cáo tội ăn-cắp. Nên Toà kêu án 3 năm tù.

Ai lượm được, sẽ đền ơn

1 Cái giấy cầm cố (titre d'identité) (Thanh-hóa Annam).

1 Cái giấy thuế thân (1930 193 (Cô-định Nông-công Thanh-hoa).

1 Cái giấy nước (carte municipale) (Ville-Saigon).

Xin đem lại 72 Lagrandière Saigon.

Tàu Annam hiệu

ĐỒNG-SANH

DƯA HÀNH KHÁCH

Ngày 26 Mars 1931

KHỞI CHẠY

SAIGON - BACLIEU

Ghé: Soctrang, Bạixau, Bạingai, Mặt-bắc, Kế-sách, Caicẻn, Trà-ôn, Tam-Bình, Mangthít, Chợ-thơm, Bentre, Mytho.

BACLIEU: Thứ ba, thứ bảy đúng 5 giờ sáng chạy.

SAIGON. Thứ năm và chúa-nhựt đúng 1 giờ chiều chạy

Tàu Đồng-Sanh đậu tại cầu Kinh lấp (Charner Saigon)

Tàu rộng lớn, máy tốt chạy mau lẹ có danh bấy lâu giờ, quí khách đi khỏi sợ nguy hiểm, mà mau tới nơi, khỏi mất thì giờ.

Chuyện lạ

Một cuộc xổ số lạ đời: số độc-đắc là một người con gái đẹp

Từ xưa đến nay, trong nghề cờ bạc, thường lấy sự ăn thua tiền bạc làm gốc, nhưng cũng có kẻ đem tánh mạng làm phẩm vật ăn thua là khác nữa. Có người vì mê gái mà đánh bạc, có người vì đánh bạc mà bán vợ đợ con. Cái ăn thua của con bạc như thế, nên những gian chủ chứa gian ác, nhơn đó mượn sắc gái làm vật chiêu đãi cho cái nghề mình.

Như chuyện một người chủ-thầu chứa ở Nam-Dương đây. Ở Nam-Dương có một người chủ-thầu mở ra một cái nhà tiệc cách bố trí trong nhà tiệc rất là đẹp đẽ trang hoàng, được vừa lòng người tới chơi quá.

Trong nhà tiệc ấy lại có lộ 3 tháng, mở ra 1 cuộc xổ số, không phải là xổ số tiền bạc, xe ngựa gì, mà là xổ số con gái đẹp. Cuộc xổ số ấy bán ra 4 000 giấy số, giá mỗi số là một đồng. Khi nào giấy số bán hết rồi thì xổ, ai trúng số độc-đắc, thì được lãnh người con gái đẹp ấy về làm vợ.

Còn số tiền bán giấy số ra 1000$ đủ cho chủ thầu thì cho người con gái làm [illegible] đổi-môn.

Nếu người trúng số mà không bằng lòng người con gái kia thì được phép nhường lại cho người khác, nhưng không được đòi lấy một món tiền gì cả. Còn như người con gái kia không bằng lòng lấy người trúng số, thì chủ thầu phải bỏ ra 3 000 đồng cho người trúng số để làm tiền chuộc mạng.

Cái cách xổ số thế ấy không lợi gì cho chủ thầu cả, vì tốn kém nhiều mà cực nhọc làm thế mà [illegible] Xét ra là họ cốt [illegible] vật chiêu hàng [illegible]

CÔNG-VĂN

Cấp học-bổng

M. Trần-văn-Nhựt hiện đang học ở Pháp tại trường Chánh-Trị chuyên-khoa và trường Ngân-hàng ở Paris được nhà nước cấp cho một cái học-bổng 8 400 quan.

MUỐN BÁN

1° Một cái xe hơi 11 ngựa, bảy chỗ ngồi, máy còn tốt, kiểu đóng rất khéo, êm lắm, ngồi trên xe đi xa hay là gặp đường xấu cũng không thấy mỏi mệt.

2. Một cái xe hơi lộng kiếng, bảy chỗ ngồi, hiệu rất có danh tiếng, máy và giàng xe còn tốt lắm.

Tính giá rẻ

Xin đến nơi báo quán ở số 72 đường Lagrandière.

CÙNG CÁC ÔNG MỘ THỂ THAO

RAQUETTES và BALLONS

của nhà hàng

NGUYỄN-VĂN-TRẬN

94-96 Boulevard Bonard — SAIGON

mới lại rất nhiều, có đủ thứ hiệu nên định sự giá 20 %.

Dịp rất may, vậy xin mời quí ông lại mua mau kẻo hết

DRAGÉES RUDY trị bịnh... ...SÁN LÃI

Thuốc viên Dragées Rudy trị bịnh Sán Lãi rất thần hiệu, và làm cho người ta trở nên tráng kiện. Người lớn con nít đều dùng được.

Thuốc viên Dragées Rudy có bán tại các hãng thuốc ở Saigon và các hãng ngành ở Lục-tỉnh.

PHARMACIE NORMALE L. SARRLAU — RUE CATINAT — SAIGON

(là hãng thuốc đáng tin cậy tạo lập đã hơn năm chục năm rồi)

Lời rao vặt

Dư dùng

Bán vì dư dùng xe Ford Cabriolet N° C.A trên 800, accus sơn mới máy mới làm lại.

Do nơi số 68 Rue Pellerin Saigon

MUỐN BÁN

30 cái xe kéo còn tốt ai muốn mua xin do nơi số 185 đường Mayer, Saigon.

MUỐN BÁN

Một cái xe hơi hiệu Citroën, 3 hồ ngồi, còn mới, giá 400 $. Ai muốn mua xin do nơi.

N° 41, đường Miche SAIGON.

MUỐN SANG LẠI

Một tiệm bán đồ phụ tùng xe hơi có distributeurs d'essence chạy nơi thị tứ có nhiều mối hàng quen.

Xin do nơi báo quán *Dược Nhà-Nam*

N° 72 đường Lagrandière SAIGON.

DALAT

Một cái nhà lầu thiệt tốt, đủ đồ dùng, để cho mướn

Do nơi Hôtel Annam, Dalat

KHOI - LỘ

Biết coi mạng số, biết đoán chỉ tay, xem hình tướng rất tài đoán quẻ diệc linh nhiệm, nội Đông-Pháp cho đến Xiêm-la Miên-điện đã chín năm nổ nức tiếng ban khen. (Quản lạc đàm phen, Từ-bình khả sánh). Muốn biết họa tay mà tránh, muốn xem thời vận mà ngừa, khỏi lo sợ nghi ngờ, xin đến M. Hồ-ngọc-Sung là thầy bói có danh lớn nhất, mà xem đoán, thì biết lời của chúng tôi không nói dối (Người Nam-Kỳ) chỗ ông ở bây-giờ:

Hồ-ngọc-Sung.
Rue Bd. Galliéni 183
SAIGON
Đinh Công Huỳnh-Kỳ
Kim-Long

Phòi tốt cho mướn

Có một dãy phố mới cất dựa đường Paul Blanchy ở Phú-Nhuận. Phố rộng rãi khoẻ khoắn và mát mẻ, mà lại cho mướn giá rẻ.

Muốn mướn lên coi và hỏi tại đó.

Rất hay! Rất hay!

Chúng tôi lấy làm may mắng hay rằng hãng Manufacture Indochinoise de Cigarettes, 450 Avenue Maréchal Pétain, Cholon, có lập ra một cuộc ban phần thưởng khắp trong mỗi tỉnh, cho những vị nào hút thuốc điếu hiệu (M. I. C.) nhiều hơn hết.

Chúng tôi lại càng hân hạnh vì hãng nầy vẫn thuốc điếu tại xứ nầy dùng nhơn công trong hãng phần đông là đồng-bào của ta và được thuốc mới tươi luôn luôn.

Chúng tôi cũng vì nghe hãng nầy mua cả ngàn xe máy đặng để làm phần thưởng nhứt.

Nên sao ước cho cuộc ban phần thưởng nầy được kết-quả mĩ mãng.

HÃNG GIUNTOLI

Có hột xoàn lại nhiều lắm, lớn nhỏ đều có hết, nước thiệt tốt, giá thật rẻ không đâu bằng. Hãng có mở cửa sớm mai ngày chúa-nhựt.

Diamants GIUNTOLI

Trường học cho mướn

Trường học ở Huỳnh-văn-Cho ở đường Avenue de la Marne, gần chợ mới Bình-tây rất đã trông.

Ai muốn mướn xin thương nghị cùng M. Huỳnh-văn-Cho, giáo sư tại trường Phú-lâm (Cholon). Trường ấy sẵn đồ dùng lớn nhỏ, tableaux, giường ngủ. Có nhà cho cai trường ở, nhà bếp, nhà ăn. Có sân cho học trò chơi rộng rãi. Có đèn, nước đủ. Ấy là trường học thiết, khoan khoát, rộng rãi, đúng ti-so vệ sinh. Ai muốn mướn làm nhà thương hoặc làm garage xe hơi thì tiện lắm. Còn ai muốn mở nhà dạy học.

Của quí mà giá rẻ

Dư dùng nên muốn bán: Tủ buffet lớn, tủ kiểu thấy mặt lớn nhỏ, bàn bureau, canapé, ván ngựa, hết thảy rõng lãng cây Trắc và nu thiệt tốt mà thiệt rẻ — do nhà 209 Bd. Galliéni.

LỜI RAO

Tôi đi chơi rớt mất 1 cái giấy căn-cước, 1 cái thẻ thuế thân, 1 cái giấy tiền nước tôi [illegible] Phụng làng Lê-Xá [illegible] huyện Đông-Triều [illegible] Tonkin. Xin có bạn [illegible] có được làm ơn [illegible] xin [illegible] Dược-Nhà-Nam 72 Rue Lagrandière [illegible] là nơi tôi ở [illegible] Rue Mac-Mahon.

Trần-Xuân-Phụng
Kính cáo

Ai muốn cất nhà???

Có Desclvibat 209 Boulevard Galliéni Saigon. Người Annam chuyên môn tạo-tác, có danh-bạo lãnh vẽ Họa-đồ và tính toán chỉ-vẽ cách cất nhà-cửa, phố-xá lầu-đài theo cách khoa-học kim-thời, chắc-chắn.

Ta xin phép và lãnh công việc trong xứ Đông-Dương, bất kỳ xa gần. Đảm bảo đúng việc kỹ-lưỡng và bình vực quyền-lợi cho chủ gia qui khách luôn luôn.

Xin đến sở hay là viết thư tới [illegible] đầu chỉ thì chúng tôi [illegible] tổng chỉ vẽ mau mắng [illegible]

Có tính THAGE DE PLAN [illegible] nhà thờ vẽ và Thầu khoán [illegible]

Desclvibat.

Bán hạ giá

DẦU ĐẠI-QUANG — TẾ CHÚNG THỦY

Mua 1 ve cho 1 ve

Kể từ ngày 12 Avril đến 2 Mai 1931 bán hạ giá trong 20 ngày

Dầu Đại-Quang giá 0$25 một ve —:— Tế chúng thủy giá 0$15 một ve

ĐẠI-QUANG DƯỢC-PHÒNG
27, đường Tổng đốc Phương Cholon — Téléphone N° 19

Trong Nước...

Saigon

Toà xử án hai người rải truyền đơn

Sớm mai hôm kia tòa tiểu hình có nhóm xử án hai người cang về tội làm rối cuộc trị-an và Hội-kín.

Hai người bị án ấy là:

1°) *Lương văn-Chót, 3 năm tù về tội rải truyền đơn làm rối cuộc trị-an.*

2°) *Nguyễn-văn-Đâu, cũng về tội rải truyền-đơn làm rối cuộc trị an, bị án 18 tháng tù. Người nầy cũng có chưn trong Hội-kín, nhưng không có đủ bằng cớ.*

Có phải vì dầu gà cẳng vịt chăng?

Hôm sớm mai chúa nhựt rồi đây, ở đường Viénot, có xảy ra một chuyện đáng buồn cười chơi ai. Nguyên có một đứa con gái vô tiệm cơm chệt ở đường đó mua con vịt quay, đưa cho tên khách một đồng bạc biểu thối. Ngay khi ấy có tên khách-trú khác cũng mua đồ ở tiệm đó — nhưng mua chịu biên sổ — thấy đồng bạc của đứa nhỏ nó bèn lấy đưa lên khách-trú ở từ biểu thối lại. Đứa con gái nhỏ cải cọ với nó, không êm, lính đem nộp cụ về bót.

Giọc đường gặp tên lính V. hỏi nguyên-do, rồi biểu đem trở lại tiệm ấy và xử cho. Tới nơi lính V. hỏi ra thì tên khách-trú kia thường tức đi mua đồ chịu tới tháng chủ nó trả, chớ không trả tiền mà bây giờ Linh V. bảo phải trả đồng bạc cho đứa con gái ấy, vì nó đi chợ có bấy nhiêu tiền mà thôi. Tên chệt chịu trả.

Vậy mà có thầy T. nào kia làm ở sở nào ở bên Khánh-hội, xen vào nói xử hiếp tên khách-trú bị thiên hạ chộ phải lớn đi không dám ngó lại. Hỏi ra thì là thầy T. ấy thường mua đầu gà cẳng vịt ở tiệm đó mà uống rượu, tên khách-trú không lấy tiền, nên thầy ta binh vực. Nầy! thầy tế kia ơi, đầu gà cẳng vịt ngon lắm sao?

Xe Autobus đụng lộn

Chiều ngày chúa-nhựt vừa rồi vào khoảng 8 giờ rưỡi tại đại-lộ Leonard có xảy ra một nạn xe hơi là hai cái xe Autobus đụng lộn nhau. Hai cái xe ấy, một cái hiệu Renault và một cái hiệu Citroën. Xe Renault của M. Phan-văn-Thế, còn xe Citroën của M. Võ-văn-Sưu. Tuy tai cái đụng nhau nhưng không hư hao bao nhiêu, chỉ mấp mé sự thôi.

CHOLON

Lễ khánh thành chùa Phước-An tục kêu là Bảy-Phủ Minh-hương

Sớm mai bữa 12 Avril, ở tại Chùa Phước-An tục kêu là Bảy-Phủ Minh-hương ở đường Frédéric Drouhet đã làm lễ khánh thành rất long trọng. Đúng 7 giờ rưỡi thì khởi-sự chung-cộ, cách sắp đặt cũng nghiêm: ở cộ cao có nghi-môn có đờn và có nhạc tây giúp vui đi cùng đường trong thành phố.

Đến mười 2 giờ làm lễ tế Ông-Bổn là sanh đến là người trong hội tổ lễ cách rất nghiêm chỉnh.

Chiều lối đúng 4 giờ, thì các quan Tây Nam tới dự: Chung tôi thấy ông và bà Renault Đốc-lý thành phố Cholon, M. Merle, Secrétaire général ở Tỉnh-tây Cholon, M. Dettorli làm Commissaire adjoint, ông chủ sở Bưu-điện, ông Nguyễn-văn-Của, ông phủ Trần-văn-Tấn ở Cầngiộc, ông Nguyễn-văn-Sâm và Trần-văn-Sang, hội-đồng quản-hạt, MM. Trương-văn-Công và Lữ-thái-Bình, hội đồng thành-phố ở Cholon, MM. Hồ và Tăng-hữu-Nhơn Hội-trưởng và có nhiều quan Tây-Nam bổn-bảo không biết tên hết xin miễn đăng. Bàn Trị sự hội Phước-An lúc đó đầu có đủ mặt. Khi mấy quan chứng an tọa rồi thì có Fanfare của M. hãng đánh bản quốc-triều và hiệu bản khác để giúp vui bữa tiệc.

Trước tuần rượu Champagne M. Nguyễn-chiêu-Hồng đứng đọc một bài diễn văn tuyệt hay tỏ vì cảm-tạ các quan Tây-Nam có lòng đến dự tiệc đông đủ.

Vừa dứt lời thì tiếng vỗ tay như phát nổ.

Tối lại có hát Quảng-Đông, người đến coi đông lắm. Nhơn dịp nầy bổn-báo xin chúc mừng cho hội chùa Phước-An được miếng viên trên con đường Tân-cảnh.

Lục-tỉnh

GIADINH

Nạn xe hơi. Hai sớp phơ đánh lộn

Cảng chiều ngày chúa-nhựt trên đường đi Thủđức, cũng có xảy ra một nạn xe hơi. Hai xe nầy là của người Tây, và chính họ làm sớp phơ, chớ không phải Annam ta. Hai xe, cái nào hư cũng bộn, vì là đụng nặng.

Hai anh sớp-phơ tây ấy không ai bị thương chi cả, nhưng hai anh cãi lẫy nhau, người nầy nói tự người kia, người kia nói lại người nầy, rồi đó hai anh thoát cả nhau.

Anh sớp phơ xe Renault số C. 7860 tức giận, đã đã n đơn kiện anh sớp-phơ kia.

HOCMON

Đánh người vô bằng cớ

Đêm 11 Avril tại nhà lên Mật có cờ bạc, tên sớp-phơ Chánh thừa dịp vô vợ Một sau đó, nhưng nói qua nói lại rồi chạy mất cũng êm. Qua ngày sau tên Chánh nghe tên Một nói lại với anh em câu chuyện đêm hôm, nên Chánh mắc cỡ, liền kêu hai thằng sớp phơ phụ tên Đức và Sáu. Cả bọn đồng kéo lại tô thợ bạc của Lê-văn-Lâm, chỗ tên Một làm công, kêu rằng tánh Một bị trọng thương. Tên Một đi thưa với hương hào, đến bắt khai sổ đó, rồi thả hết cả ra, sao vậy?

Mang sao gặp M. Xã Gần thấy huyện tới phép nên hỏi hương hào tại sao lại tha, thì ông đáp rằng tại thằng nó là sớp phơ của ông cả nên ông mới thả. Chiều lại tên Một thưa với hương-quản, ông bắt Chánh và Đức giam lại, còn tên Sáu trốn mất.

Muốn bán bớt

Một con dao cắt (Massicot) largeur coupe 0m70. Có hai lưỡi dao để [illegible]

Xin hỏi ở nhà số Thạnh-thị Mau à 7 Rue de Reims-Saigon.

Tòa Đại-hình xử bữa 13 Avril

Sớm mai bữa 13 Avril, toà Đại hình mở phiên nhóm lần thứ nhì, do ông Walrand làm chánh-toà, hai ông Stalter và Weil làm lục-sự, có ông Dupré thế làm Chưởng-lý. Xử các án sau nầy:

NÓNG GIẬN GIẾT NGƯỜI

Ngày 9 Décembre năm ngoái, tên Nguyễn-văn-Nghe cùng ba đứa con trai của nó là: Thược, Thanh và Mười, lại đòi chiếc ghe của tên Võ-văn-Me đã mướn. Khi đòi thì tên Thược đi một mình thôi, còn 3 cha con tên Nghe thì ở dưới ghe của mình. Chẳng rõ tại sao, Thược lại gây với Me và nói lẽ rằng tên Me làm hư ghe của mình. Chuyện lộn một hồi mới miệng, hai người mới xáp mà đấm cùi nhau. Khi ấy Thược chụp được cây dầm, rồi nó đánh tên Me một cái đau đớn, máu ra lai-láng. Con tên Me là Lương thấy cha mình bị đánh, nóng ruột cầm một con dao nhảy ra chém tên Thược một dao bị thương rất nặng.

Hương chức lăng hay tin chạy đến, rồi chở mấy bịnh nhơn lại nhà thương Lăng-Cô. Vì giờ sau, thì Me tắt hơi tắt xác.

Còn Thược thì bị thương-tích không mấy nặng.

Ba giữa Toà, Thược không chối cãi chi, nên Toà kêu án 5 năm khổ-sai.

ANH TRỢ MAY GIAN TRÁM

Tên Nguyễn-văn-Thành làm trợ may cho M. Lương-văn Lan chủ tiệm may ở Gia-Lộc (Tây-ninh).

Chiều bữa 13 Novembre 1926, nhơn lúc chủ nhà đi khỏi, Thành phá tủ tiền ăn cắp hết 1.400 $ rồi trốn mất. Đến bữa 22 Juillet 1930 anh ta bị bắt.

Ra trước Toà Thành bị khép vào tội ăn-cắp. Nên Toà kêu án 3 năm tù.

Ai lượm được, sẽ đền ơn

1 Cái giấy căn cước (titre d'identité) (Thanh-hóa Annam).

1 Cái giấy thuế thân (1930 103 (Cô-định Nông-công Thanh-hóa).

1 Cái giấy nước (carte municipale) (ville Saigon).

Xin đem lại 72 Lagrandière Saigon.

Chuyện lạ

Một cuộc xổ số lạ đời: số độc-đắc là một người con gái đẹp

Từ xưa đến nay, trong nghề cờ bạc, thường lấy sự ăn thua tiền bạc làm gốc, nhưng cũng có khi đem tánh mạng làm phần vật ăn thua là khác nữa. Có người vì mê gái mà đánh bạc, có người vì đánh bạc mà bán vợ đợ con. Cái ảnh-hưởng của con bạc như thế, nên những kẻ chủ chứa gian ác, nhơn đó mượn sắc gái làm vật chiêu đãi cho cái nghề mình.

Như chuyện một người chủ-thổ chứa ở Nam Dương đây. Ở Nam-Dương có một người chủ-thổ mở ra một cái nhà tiệc cách bố trí trong nhà tiệc rất là đẹp đẽ trang hoàng, được vừa lòng người tới chơi quá.

Trong nhà tiệc ấy lại có lệ 3 tháng, mở ra 1 cuộc xổ số, không phải là xổ số tiền bạc, ngựa gì, mà là xổ số con gái đẹp. Cuộc xổ số ấy bán ra 4.000 giấy số, giá mỗi số là một đồng. Khi nào giấy số bán hết rồi thì xổ, ai trúng số độc-đắc, thì được lãnh người con gái đẹp ấy về làm vợ.

Cô số tiền bán giấy số [illegible] ra 1000$ để cho chủ thổ còn [illegible] 0 thì cho người con gái làm [illegible] đổi-mồi.

Nếu người trúng số mà không bằng lòng người con gái kia thì được phép nhường lại cho người khác, nhưng không được đòi lấy một món tiền gì cả. Còn như người con gái kia không bằng lòng lấy người trúng số, thì chủ thổ phải bỏ ra 3.000 đồng cho người trúng số để làm tiền chuộc mạng.

Cái cách xổ số thế ấy không lời gì cho chủ thổ cả, vì tốn kém nhiều mà cực nhọc ấm thế mà nhà thổ ấy trong một năm xổ ra [illegible]. Xét ra là họ cốt để [illegible] vật chiêu hàng [illegible]

CÔNG-VĂN

Cấp học-bổng

M. Trần-văn-Nhựt hiện đang học ở Pháp tại trường Chánh-Trị chuyên-khoa và trường Ngân-hàng ở Paris được nhà nước cấp cho một cái học-bổng 8 400 quan.

MUỐN BÁN

1° Một cái xe hơi 11 ngựa, bảy chỗ ngồi, máy còn tốt, kiểu đóng rất khéo, êm lắm, ngồi trên xe đi xa hay là gặp đường xấu cũng không thấy mỏi mệt.

2. Một cái xe hơi lộng kiếng, bảy chỗ ngồi, hiệu rất có danh tiếng, máy và giàng xe còn tốt lắm.

Tính giá rẻ

Xin do nơi báo quán ở số 72 đường Lagrandière.

Tàu Annam hiệu

ĐỒNG-SANH

DƯA HÀNH KHÁCH

Ngày 26 Mars 1931

KHỞI CHẠY

SAIGON - BACLIEU

Ghé: Soctrang, Baixau, Bạingai, Mỹ-bác, Kế-sách, Caicẩn, Trà-ôn, Tam-Bình, Mangthít, Chợ-thơm, Bến-tre, Mytho.

BACLIEU: Thứ ba, thứ bảy đúng 5 giờ sáng chạy.

SAIGON: Thứ năm và chúa-nhựt đúng 1 giờ chiều chạy

Tàu Đồng-Sanh đậu tại cầu Kinh lấp (Charner Saigon)

Tàu rộng lớn, máy tốt chạy mau lẹ có danh bấy lâu giờ, qui khách đi khỏi sợ nguy hiểm, mà mau tới nơi, khỏi mất thì giờ

CÙNG CÁC ÔNG MỘ THỂ THAO

RAQUETTES và BALLONS

của nhà hàng

NGUYỄN-VĂN-TRẬN

94-96 Boulevard Bonard — SAIGON

mới lại rất nhiều, có đủ thứ hiệu, nên định sự giá 20 %.

Dịp rất may, vậy xin mời qui ông lại mua mau kẻo hết

DRAGÉES RUDY

trị bịnh...

...SÁN LÃI

Thuốc viên Dragées Rudy trị bịnh Sán Lãi rất thần hiệu, và làm cho người ta trở nên tráng kiện. Người lớn con nít đều dùng được.

Thuốc viên Dragées Rudy có bán tại các hãng thuốc ở Saigon và các hãng ngành ở Lục-tỉnh.

PHARMACIE NORMALE L. SARREAU 102 RUE CATINAT — SAIGON

(là hãng thuốc đáng tin cậy tạo lập đã hơn năm chục năm rồi)

Lời rao vặt

Dư dùng

Bán vì dư dùng xe Ford Cabriolet N° C.A trên 800, accus sơn mới máy mới làm lại

Do nơi số 68 Rue Pellerin Saigon

MUỐN BÁN

80 cái xe kéo còn tốt ai muốn mua xin do nơi số 188 đường Mayer, Saigon.

MUỐN BÁN

Một cái xe hơi hiệu Citroën, 3 bồ ngồi, còn mới, giá 400 $. Ai muốn mua xin do nơi.

No 41, đường Miche SAIGON.

MUỐN SANG LẠI

Một tiệm bán đồ phụ tùng xe hơi có distributeurs d'essence tại nơi thị tứ có nhiều mối hàng quen.

Xin do nơi báo quán *Dược Nhà Nam No 72 đường Lagrandière* SAIGON.

DALAT

Một cái nhà lầu thiệt tốt, đủ đồ dùng, để cho mướn

Do nơi Hôtel Annam, Dalat

KHOI-LÓ

Biết coi mang số, biết đoán chỉ tay, xem hình tướng rất tài đoán quẻ diệc linh nhiệm, nội Đông-Pháp cho đến Xiêm-la Miến-điện đã chín năm nổ nức tiếng ban khen. (Quản lạc đam phen, Từ-bình khả sánh). Muốn biết họa tay mà tránh, muốn xem thời vận mà ngừa, khỏi lo sợ nghi ngờ, xin đến M. Hồ-ngọc-Sang là thầy bói có danh lớn nhứt, mà xem đoán, thì biết lời của chẳng tôi không nói dối (Người Nam-Kỳ) chỗ ông ở bây-giờ:

Hồ-ngọc-Sang.
Rue Bd. Galliéni 183
SAIGON
Đinh Công Huỳnh-Kỳ
Kính cáo

Phò tôt cho mướn

Có một dãy phố mới cất dựa đường Paul Blanchy ở Phú-Nhuận. Phố rộng rãi khoảng khoát và mát mẻ, mà lại cho mướn giá rẻ.

Muốn mướn lên coi và hỏi tại đó.

Rất hay! Rất hay!

Chúng tôi lấy làm may mắng hay rằng hãng Manufacture Indochinoise de Cigarettes, 450 Avenue Maréchal Pétain, Cholon, có lập ra một cuộc ban phần thưởng khắp trong mỗi tỉnh, cho những vị nào hút thuốc điếu hiệu (M. I. C.) nhiều hơn hết.

Chúng tôi lại càng hân hạnh vì hãng nầy vẫn thuốc điếu tại xứ nên dùng nhơn công trong hãng phần đông là đồng-bào của ta và được thuốc mới, tươi luôn luôn.

Chúng tôi cũng vì nghe hãng nầy mua cả máy xe máy động để làm phần thưởng nhứt.

Nên ao ước cho cuộc ban phần thưởng nầy được kết-quả mĩ mãng.

HÃNG

GIUNTOLI

Có hột xoàn lại nhiều lắm, lớn nhỏ đều có hết, nước thiệt tốt, giá thật rẻ không đâu bằng. Hãng có mở cửa sớm mai ngày chúa nhựt.

Diamants GIUNTOLI

Của qui mà giá rẻ

Dư dùng nên muốn bán: Tủ buffet lớn, tủ kiểu thấy mặt lớn nhỏ, bàn bureau, caffeuse, văng ngựa, hết thảy rõng bằng cây Trắc và nu thiệt tốt mà thiệt rẻ — do nhà 209 Bd. Galliéni.

LỜI RAO

Tôi đi chơi rớt mất 1 cái giấy căn-cước, 1 cái thuế thân, 1 cái giấy tiền nước tôn Trần-[illegible] Phụng làng Lê-Xá tổng Đỗ-Sơn huyện Đăng-Tiên tỉnh Hưng-Yên, Bắc kỳ Tonkin. Xin có bổn anh em [illegible] có được lấy [illegible] cho tôi lại. Tôi xin [illegible] do nơi báo quán *Dược-Nhà Nam 72 Rue Lagrandière* [illegible] là nơi tôi ở [illegible] Rue Vassoigne.

Trần-xuân-Phụng
Kính cáo

Trường học cho mướn

Trường học ở Huỳnh-văn-Chơ ở đường Avenue de la Marne, gần chợ mới Bình tây nay đã trống.

Ai muốn mướn xin thương nghị cùng M. Huỳnh-văn-Chơ, giáo sư tại trường Phú-lâm (Cholon). Trường ấy sẵn đồ dùng bàn ghế, tableaux, giường ngủ. Có nhà cho cai trường ở, nhà bếp, nhà ăn. Có sân cho học trò chơi rộng rãi. Có đèn, nước đầy đủ. Ấy là trường học thiết, khoan khoát, rộng rãi, đúng ti sanh vệ sinh. Ai muốn mướn làm nhà thương hoặc làm garage xe hơi thì tiện lắm. Còn ai muốn mua nhà cũng tiện.

Ai muốn cất nhà???

Có Desclvibat 209 Boulevard Galliéni Saigon. Người Annam chuyên môn tạo-tác, có danh-dự lãnh vẽ Họa-đồ và tính toán chỉ-vẽ cách cất nhà-cửa, phố-xá lầu đài theo cách khoa-học kim-thời, chắc-chắn.

Tôi xin phép và lãnh công việc trong Nhà-nước, bất kỳ xa gần. Bảo kết công việc kỹ-lưỡng và bình vực quyền-lợi cho chủ gia qui khách luôn-luôn.

Xin đến sở hay là viết thư tới [illegible] chỉ thì chúng tôi [illegible] lòng chỉ vẽ mau mắng [illegible]

Có tính THRAGE DE PLAN [illegible] nhà thờ vẽ ra. Thầu khoán [illegible]

Desclvibat.

Thuốc-xổ hiệu Nhành Mai

Giải thưởng 50

(Xin xem hết bài này mới rõ)

Quí ông, quí bà muốn dùng thuốc xổ tốt hay. Xin hãy mua cho được thuốc xổ hiệu Nhành Mai. Có bán khắp các tỉnh Nam kỳ.

Thuốc xổ cũng là vì không có mất tiền. Đi làm việc thuốc xổ nầy cũng không bất mệt. Lúc các ông rằng được uống cách [illegible] đi giỏi, đa mấy chi cũng đông. Muốn rõ sự thần hiệu của thuốc, xin hãy coi cho tôi là thành thật, xin hãy xổ rằng xem cho được phần, thì sẽ thấy nào là đàm đặc rất nhiều, phần đo đây, lại kiêm, nó cam trang, nhạo nhỏ. đến lý thuốc [illegible] tôi ra cái thuốc xổ hay, mà tính chất lơ bào bổn, xổ có chừng, làm nhẹ đau lơ [illegible], một Muốn đến đáp ơn quí ông đã dùng thuốc, nên tôi có [illegible] thưởng [illegible]. Vậy xin xổ hao, hay coi chừng nhiều bao có [illegible] hay [illegible] quí ông đã dùng thuốc giải thưởng có thật (chẳng dám xảo ngôn). Thuốc xổ hiệu Nhành mai nầy có bán trong các tỉnh Nam kỳ Saigon có trữ bán nơi tiệm cô Nguyễn thị Kính (Cho [illegible]) [illegible] Rinh Ao Ga Đình, [illegible] mấy gạo [illegible] nó [illegible] nhiều do nơi hàng [illegible] Đào [illegible]

Lời cần yếu và cần cấp

Bản Tư [illegible] giúp nhà thơ [illegible] phụng Qui-hóa kính [illegible] nhà [illegible] là qui ông Cai-phó tổng, cùng các làng trong Nam kỳ hãng đăng Đình bản sổ Lotern Qui-hóa; xin hãy ân cần gửm, vì sổ ấy phải nộp cấp theo nghị-định quan T[illegible] khẩn gấp được; cho nên cần lỗ, hơn một tháng nửa phải gấp sổ mà kẻm đi.

Vả lại từ [illegible] giờ qui ngài cũng đã đãi tình quan trên mà giúp bản sổ [illegible] song không có sổ nào mà giúp ngài đồng-bào ta trọn [illegible] cũng là việc từ thiện như lần nầy, vì lần [illegible] sổ nầy là cái để giúp đồng-bào ta bị phụng cùi mà thôi.

Một lần xin phép được quan trên và tổ-chức ra không phải dễ lắm gì, vốn chỉ xin qui ngài chớ để cho bản không thăng sổ mà phải lỗ cùng đáng tức cho đồng bào ta lắm lắm.

Xin anh đồng-bào hãy nhín sái một chút rán mua giúp gấp gấp và cẳng cỗ động giúm; may ra [illegible] vận năm nay, cũng là giúp tôn-loại trong mỗi [illegible] đặc phát [illegible].

Khắp Đông-Pháp đều nghe danh thuốc

BỔ Á-PHIỆN

của hiệu BÁ-NGỌC-ĐƯỜNG DƯỢC-PHÒNG

Là phương thuốc xưa nay ai có dùng rồi cũng đều công nhận là Đại tài. Dám cam đoan rằng trong lúc bỗ chẳng bề sanh ra một thứ bịnh nào cho khó bỏ cả; dầu hút lâu mau, ít nhiều, già yếu, bịnh hoạn cách nào bỏ cũng đi, và ít tốn tiền. Cách bỏ giảm bớt từ viên. Đi đường đem theo dùng rất tiện. Cứ tính hút mỗi ngày 1 $ 10, thì tốn 6 ve đủ bỏ. Mỗi ve 70 viên giá 1 $00. Thuốc nầy mỗi năm tiếp được trên hai ngàn cái thơ khen tặng, vì vậy có nhiều người đem lòng tham, chế thuốc khác không ra gì, để mạo hiệu của Bổn-đường và gạt đồng-bào thủ lợi. Mua thuốc xin nhìn kỹ hình ve thuốc kể đây có hiệu « Con ó » thì mới là thứ thiệt. Bổn-đường Đại-lý độc-quyền cho hiệu Ngọc-Sơn-Lang được phòng Hanoi toàn xứ Namkỳ, Cao-miên và Lào bán đủ thuốc gia truyền thần-hiệu. Có bịnh xin viết thơ nói rõ, sẽ gởi thuốc đến bằng cách « tỉnh hóa giao ngân. » Các tỉnh lãnh Đại-lý xin viết thơ thương nghị.

Thơ và mandat gởi cho :

M. NGUYỄN-HÒA-LIÊN
Pharmacien
167, Boulevard Albert 1er - Dakao, Saigon

Cứu thế lương-y

Thầy thuốc Annam chuyên trị các chứng bịnh:

Chống mặt Ngủ không được — Kinh phong, Sán hậu — Bạch đới — Cam tích — Thương hàn — Ban — Sưởi

Nếu ai chẳng may vương nhằm các chứng bịnh kể trên đây thì hãy tìm thầy:

LƯƠNG ĐƠN QUẾ
Linh chiểu Đông (gần nhà máy giếng Bộng)
Thủ Đức

TIỂU - SỬ MỘT NHÀ THI - HÀO NƯỚC TA GẦN ĐÂY

ÔNG TÚ - XƯƠNG

tiếp theo

Xét về phương-diện giao-thiệp thì ông chơi bời với các anh em rất là có cảm tình. Nhiều người thích ông, thường hay đến chơi với ông luôn. Có người phải vắng ông chừng năm, ba ngày, thì lại làm khó chịu. Thành ra hễ ông ở nhà ngày nào, thì ngày hôm ấy trong nhà đông khách. Các bạn bấy giờ đều công nhận rằng ông là người ham khách. Nhiều khi khách đến chơi nhà ông đông quá, đêm lại không có chỗ ngủ, đành phải cùng nhau thức nói chuyện cho đến tới sáng. Vì thế trong bài thơ « *Đêm đông* » của ông có câu:

Nào ai là kẻ tìm ta đó?
Đốt đuốc soi lên kẻo lầm nhà.

Trong đám khách đó, cũng có người đến chơi nói chuyện, cũng có người đem văn thơ của mình đã làm đến nhà ông để bàn bạc câu được câu chăng, mà cách bàn văn-chương của ông thì lại kỳ cục quá; ông hay tâng những người dốt, ông hay phỉnh những người ngông, vì thế đời bấy giờ, trong đám làng Nho ở *Nam-thành*, có nhiều người tự phụ quá, có nhiều kẻ ngông cuồng lạ đời, ấy cũng bởi tay ông đào tạo nên cả. Trong đám nhiều người ấy, có người kêu ông là người biết điều, có người thì bảo là anh ấy chơi được. Thành ra người nọ bảo cho người kia, kẻ nầy nói với kẻ khác, nên cái danh-vọng của ông cứ mỗi ngày truyền đi càng xa.

Danh tiếng của ông sở dĩ khắp nơi ai cũng biết, phần thì bởi cái ngôn ngữ giao-thiệp, vì không bao giờ ông làm mất thể-diện của bạn trong đám đông người, hoặc bạn ông có thua kém, thì ông cho chỗ bình vực, hoặc bạn ông mà có câu nào ở lời, thì ông tìm cách nói cho trôi đi.

Ông có tánh hay đi du-ngoạn, nên thường thường hay đi chơi xa, trang một năm ông chỉ ở nhà chừng ba bốn tháng, còn thì đi chơi đến tám chín tháng ở ngoài. Ông đi chơi núi, chơi sông, chơi khắp nhà quán kẻ chợ, cũng có lúc thì trăm luôn ở xóm Bình-khang. Ông đi chơi như thế, nhiều khi cũng không cần mang cũng nhà đi. Đi đến đâu thì có đến đấy hoặc các anh em bạn, cùng đồng hoặc các người quen biết giúp giùm, nên dầu đi chơi xa đến đâu mặc lòng, ông cũng không ngại. Ấy đương buổi học Nho thịnh-hành như lúc bấy giờ, mà người nào đã nổi tiếng là người hay chữ thì được tất cả xã-hội qui mến biết là dường nào. Thơ ông đã có câu rằng:

Nay chơi Nâng-tình mai hàng Giấy.
Khi ở sông Ngương, lúc tỉnh Hồ.

Trong bài phú « Thầy đồ » của ông có câu:

Cũng nhiều phen đi đó đi đây, thất điên bát đảo;
Cũng lắm lúc chơi liều chơi lỉnh, tử đốm tam khoanh.

Ông là người có tiếng văn hay, ai ai cũng chắc rằng ông có nhiều học trò, nhưng mà không, ông hay đi chơi như thế, thì còn thì giờ đâu mà dạy học được.

Lúc ông còn nhiều nhà cũng có đưa con đưa cháu đến để học ông và cũng có nhiều người đã từng lều chiếu đi thi, mà cũng còn muốn theo nghiệp của ông để học lấy cái lối văn chương lỗi lạc.

Nhưng mà ông cũng [illegible] nhận những người đến xin học, vì rằng ông không có chỗ ngồi yên một chỗ để dạy học-trò.

Ông thật không có chỗ ngồi dạy học-trò, song cũng có khi bất-đắc dĩ mà ông phải dạy. Ấy chính là con em trong nhà, nhưng chỉ có chừng mười lăm người.

Năm ông 28 tuổi, buổi ấy nhà nước Bảo-Hộ đang cần lấy những người để giúp về các công việc giấy má cùng sổ sách, nên hàng năm cứ mở kỳ thi kỷ-lục; kỳ thi nầy chọn lấy những người am hiểu chữ nho cùng là thông chữ quốc-ngữ, các nhà Nho cũng lắm người quay ra con đường ấy.

Một lần có người khuyên ông và dục ông nên ra thi, nhưng ông còn mảng đường khoa cử, những ấm ấm bia đá bẳng vàng. Bấy giờ ông có câu thơ rằng:

Ông có đi thi Kỷ-lục không?
Nghe ông quốc-ngữ học chưa thông,
Vì dù nhà nước dùng ông nửa.
Mỗi tháng lương ông được mấy đồng?

Lại đến năm ông 32 tuổi, có người thấy ông thi cử lận đận, nên khuyên ông xin vào học trường *Hậu-bổ* để ra làm quan (Trường *Hậu-bổ* lập ra được mấy năm về trước đó các người có chân cử-nhân và Tú tài đều được phép vào học). Bấy giờ ông có là bài thơ rằng:

Thôi thế thì thôi cũng đã nghĩ
Mặc ai mơ mỉa mặc ai chê
Bạc đi lối dịp về nhà đó,
Cờ đến xin cơ tính nước kia.
Chim những ngại ngùng khôn trữ nghĩa,
Cá toan sĩ sóc chuyện du thì.
Cũng đành nghề ấy xem nghề khác,
Ta thử ra chơi một đạo hề!

Xem như bài thơ nầy, thì lúc bấy giờ ông cũng nóng ruột muốn sớm ra làm quan, chắc lần ông nghĩ rằng: đạo làm con nên phải sớm lo, trên song-đường tóc bạc da mồi, sự bất-ý nào ai ngươi đi chắc, tiếc mà ngọt bát chung đỉnh, vậy mà chưa chúc báo đền, nên cũng toan dấn thân vào chốn hoạn-trường, bắt chước ông *Mao-Nghĩa* đời xưa vị thân mà khuất.

Thạm đình Kỳ.

(Còn tiếp)

Thiên hạ đồn

Danh vang bốn biển, tiếng dậy tám phương, là thuốc bổ Á-Phiện của hiệu Tiểu thần-Tiên, ở Tonkin gởi lại, bào chế chẳng dùng cốt Á Phiện. Cách bổ giảm dễ mà lại bổ. Dầu cho lão nhược bực nào trăm ngàn người không sai một, làm việc khỏe mạnh vui vẻ như thường chẳng sợ sanh ra chứng bịnh gì hết, đi đường dùng rất tiện.

Một ve 100 hoàn giá 1$00

Hút ít 2 cùng 3 ve đủ bổ, ai mua dùng không công hiệu, xin trả lại chẳng sai. Có trữ bán tại Rue Mayer 128, Pd de la Somme N° 84, Rue Amiral Courbet N° 22, và Rue Vannier N° 74 — là tiệm trồng răng hớt tóc danh tiếng nhứt Saigon, tâm tiếm đều là danh tiếng xưa nay đồng có bán thuốc hiệu Tiểu-Thần-Tiên, ai mua phải ngừa kẻo lầm giả mạo. Còn bịnh huê liễu như Dương Mai, cùng đau lậu, ai bịnh nhẹ uống trong 2p00 hết bịnh. Lục-tỉnh ai muốn lãnh Đại - lý xin viết thơ thương nghị. Qui vị muốn gởi thuốc lãnh hóa giao ngân cũng được. Thơ và Mandat gởi cho M. Lê-văn-Anh, Commercant Bd Albert 1er N° 142 Dakao, Saigon.

Đĩa hát 1931

Mới lại đĩa Odéon điển khí, Cô Phụng Hồ bạn Huỳnh-Kỳ, Võ Hi Ban và Văn-Hi Ban Đĩa Hồ-ka, điển khí bạn Trần-Đắt Cô Ba Xuân Phước Cương hát nhà trò, ca Huế, hát đàng thổ. Bán đủ thứ máy hát, đĩa hát đồ phụ tùng. Có thợ thiện nghệ sửa máy hát và đồn Tito Landi, hư cách nào cũng đều sửa được. Bán rẻ hơn máy hát sơn thủy thôm 20 đĩa hát ở kim sắt và đĩa ngọc thạch Gr 11 $ 00.

Mới lại nhiều thứ bông Tây, có đủ các món đồ chưng bông, muốn dùng món hàng chi? Xin hỏi mục lục nơi bổn hiệu.

Gởi cách lãnh hóa giao ngân, cẩn thận.

Lê-văn-Tài
82, Rue Georges Guynemer.
(Saigon)

TISSAGE DE SOIERIES ET TEINTURERIES
Pierre LÊ-PHÁT-VĨNH
Téléphone : n° 467
SPÉCIALISTE DE :
Satins, Pongées de Chine et Tussors
SOIERIES SPÉCIALES pour LES FEMMES ANNAMITES

MY-KHOUAN

bán đủ kiểu nước Mỹ, cận-thị, viễn thị, ông già, vá sanh. — đủ các kiểu nông —

Nos 227 à 231, Rue des Marins Cholon (gần ga xe điện giữa)

Bản rộng tiếng của nước Mỹ

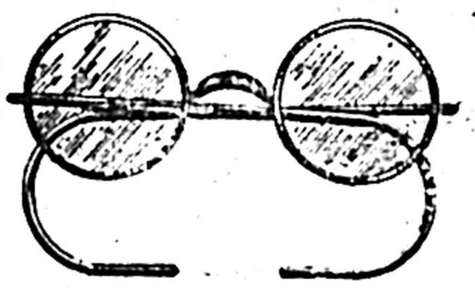

Tiệm mới đã lâu — Có máy điện coi mắt và kiểu

NƠI LÀM ĐẠI LÝ TẠI TIỆM

KHẢI-MINH 50 *Rue de la Porte Phnom Penh* cũng có đủ kiểu và máy điện coi mắt

Đồng-bào nên để ý

Lập - Xuân - Đường
268 Rue Lagrandière Saigon
Lê - Đạt - Đình thầy thuốc Annam.

Bổn đường có Ông y sĩ Lê-đạt Đình thường gọi là tư Đình, có chẩn mạch điều trị đủ các chứng nội khoa ngoại khoa và có nhiều phương thuốc rất thần hiệu danh tiếng xưa nay, chuyên về khoa phụ nhơn điều kinh, bạch đới, dưỡng thai; sản hậu, cùng các chứng lao tổn, thổ huyết, ho lao, ho phong, ho sản hậu: và có thể sang mấy phương thuốc rất mầu nhiệm từ xưa của nhiều bịnh hiểm nghèo nên thiên thần ra gần đây bổn nghĩnh lắm, như là:

Vệ sanh ngũ long đơn

là thuốc trường sanh dưỡng lão người nhiễm bịnh lao tổn, gầy đuối bạc nhược nếu dùng thuốc nầy trong một tuần thì trở nên người mập mạp khỏe mạnh chẳng sai.

Diều kinh khôn thuận hoàn

là thuốc điều kinh bổ huyết, trị đủ các chứng bịnh đau bụng, huyết hư, bạch đới, nóng, thuốc nầy thì nó sửa huyết trở nên tốt, hết bịnh, mau có con vì là một thứ thuốc Chương Tư Kim Đơn.

Trục đàm bổ tỉ hoàn

là thuốc xổ, xẹp bụng bơn, xổ đàm độc, trị bịnh phong tình, ăn uống không tiêu sau chứng đau bụng. Tuy là thuốc xổ mà không hao nguyên khí, lại khỏi nhịn đói đau bụng như thường.

Bổn đường còn nhiều thứ thuốc Cao đơn hoàn tán, được thấy và đều tức tốc đều hiệu Lập Xuân, nhân Con Hạc, trị đủ các chứng bịnh và có gởi bán khắp cả lục châu.

Như người ở Saigon Cholon có bịnh chi, xin đến gặt đến bổn đường coi mạch; còn người ở xa có bịnh cần kíp muốn rước đến nhà thì cũng vẫn lòng đi.

Còn người ở xa muốn dùng thuốc của bổn đường xin viết thơ kể rõ bịnh cùng thì tôi sẽ gởi thuốc lập tức theo cách lãnh hóa giao ngân.

Lập - Xuân - Đường
Chủ nhân cẩn bạch

Mua thuốc tại nhà bán thuốc tây

KHƯƠNG-BÌNH-TỊNH

sẽ được tặng một ve rượu bổ

Kính các đồng bào được rõ:

Từ ngày tôi lập nhà bán thuốc tây tại Cantho đến nay đã được năm năm rồi, nhờ ơn quí vị ở xa chiếu cố gởi thơ đến mua giúp tôi luôn. Nhờ vậy mà bước đường thương mãi của tôi càng ngày càng tấn phát, ơn ấy tôi rất thâm tâm vô cùng. Nay vì muốn đền ơn trong muôn một, vậy kể từ 1er janvier tới 1er Février 1931, những vị nào ở xa gởi thơ đến mua thuốc từ 5 $ 00 sắp lên thì tôi xin kính tặng một ve dầu essence de menthe thứ thiệt tốt, trên 1 $ 00 thì một ve rượu bổ thứ nhỏ giá 1 $ 80, trên 2 $ 00 thì một ve rượu bổ thứ lớn 2 $ 80. Xin quí vị ở xa chớ nên bỏ qua cơ hội nầy, thật uổng lắm, vì tôi kính tặng trong một tháng mà thôi.

Thơ và giấy thếp xin đề cho

KHƯƠNG-BÌNH-TỊNH

Téléphone N° 82 — CANTHO

BÁC-DANG

Tại hàng có đủ cờ

Giá của chúng tôi không đâu rẻ bằng

Auto - Accessoires

MAISON DIDIER đường Pellerin số 61 - SAIGON

CHỢ LỚN RỒNG LIÊN
TRẦN-DUY-BÌNH
LÀM TRƯỜNG LIÊN KIỂU KIM-THỜI
KHÁC CON-DẤU BỐNG VÀ BẢN ĐÁ CẨM-THẠCH
CHẾ TẠO CÁC THỨ NÓN BẰNG CAO-SU
Bán sỉ và bán lẻ — có CATALOGUE

Thuốc THIÊN-THƠI của Pharmacie NGUYEN-VĂN-TRI ở Mytho chế ra đã cứu được nhiều người. Nếu có CULA thiệt thoa tiếp thêm, đừng cho vọp bẻ, thì mười bịnh không trật một. Dám cam đoan.

VÕ-HIỆP ÁI-TÌNH TIỂU THUYẾT

THIÊN-LÝ-MÃ

Tác giả : VIÊN HOÀNH

9 — Quang-tài bí mật !

Vợ tôi làm thinh, biết là tôi đã sáng mắt lại thiệt, lúc ấy tôi nhìn kỹ thấy ngoài mặt nó tuy làm bộ vui vẻ, song trong lòng thì tang ngổn ngang lương. Nó biết rằng từ đây nó mất hết tự do, mà không biết chồng nó dám nay đã bể chuyện *« gian phu nằm hòm »* cũng không phải dễ.

Tôi dắt nó vô buồng, làm bộ ngó dáo-đác rồi nói :

— Ở trong buồng mình, sao mình như có nơi ai lạ, phải vậy hôn mình ?

Nghe nói, vợ tôi tái mặt, nói :

— Hơi tôi chớ hơi ai ? Tại lâu nay mình ngủ riêng ngoài trước, giờ mình vô đây chẳng thấy có hơi lạ.

Tôi lại chăm chỉ ngó dưới đất rồi hỏi :

— Còn ai hút thuốc liệng tàng bên đây vậy ?

Vợ tôi mau mau đáp :

— Tôi hút chớ ai ? Mấy bữa rày sao nó lạc miệng quá nên tôi mua một gói thuốc Camo mà hút đó.

Tôi biết nó nói lio, song làm bộ tin là thiệt, và vụt nói :

— Sẵng tôi hết thuốc, đâu gói thuốc Camel mình coi, cho tôi một điếu hút chơi ?

Vợ tôi nghe rồi chạy đi lấy. Nó mà có thuốc mon gì, tăng thuốc nầy là tăng thuốc của Lê-xuân-Tỉnh bỏ quên, song nó nhận lầm của nó. Tôi biết rõ như vậy nên tôi làm bộ xin nó 1 điếu, để làm cho nó tẻ lòng chơi, chớ gói thuốc Lê-xuân-Tỉnh đã bỏ túi đem theo vô quan-tài rồi, đâu còn ở ngoài mà có ? Tuy vậy tôi cũng không muốn làm cho nó cùng đường nghẹt lối quá, vì sợ làm như vậy nó nghi tôi đã rõ biết bí-tình nên tôi mới nói giả rằng :

— Điếu làm bộ thử mình mà chơi chớ mấy đời mà mình có thuốc Mình vì có hút thì mình cũng xin người ta một hai điếu mà hút chơi, chớ mình erit chúa ngô công kọng đời nào mình dám mua tới một gói.

Vợ tôi nghe câu nói đỡ-vớt của tôi đó, chợ mình nhẹ mấy, nên cười rồi nói :

— Sao mình biết ý tôi làm vậy

Tôi cười, cái cười không phải là không mắc cỡ. Lúc bấy giờ, tôi biết vợ tôi sợ tôi lầm, sợ rằng đi lặn song có một điều dễ tức cười hơn hết là bà tôi ngó chỗ nào vợ tôi ngó theo chỗ nấy mà gương mặt tái lét. Tôi nói :

— Mấy tháng nay cặp con mắt mình ở ngoài Trời giam-hãm tôi vào cỗ bắc-âm, nhà cửa của mình, vợ con của mình, mà mình không thấy chi hết, thiệt tức tối khó chịu hết sức. Nay thần linh nhờ thần nhơn cứu sống lại, tôi mừng quá. Vậy mình để tôi đi từ trước tới sau, thăm nhà cửa lại coi.

Tôi nói rồi vừa muốn dợm đi, vợ tôi nắm tay tôi lại, vừa cười vừa nói :

— Mình sao gấp quá. Muốn coi thứ gì thì sáng ngày sẽ coi cũng được, chớ bây giờ khuya khoắc, hãy đi ngủ cho khoẻ chớ. Ở đi vô giường nằm đặng nói e uyện luôn thổ mình.

Tôi nhìn chăm chỉ vào mặt vợ tôi rồi nói :

— Trời gần sáng rồi, ngũ nghỉ chi nữa ? Để tôi đi xem nhà cửa đỡ đạc mà.

Vợ tôi biết ngăn trở tôi không được, nên không cằng dằng nữa. Tôi mới bưng cái đèn chông đi rọi từ trước tới sau, thấy nhà cửa đồ đạc vẫn y nguyên không có mất chi lạ. Ai dè khi trở lên tới cửa buồng, tôi thấy trên cây móc nón có một cái nón Mossant của mới tinh, treo ở đó. Tôi mới hỏi :

— Nón của ai đây mình ?

— Nón của thầy hai đa.

— Thầy hai nào ?

— Thầy hai Tỉnh.

— Sao treo ở đây ?

— Mình quên rồi sao ? Hồm trước thầy lại đánh bài rồi về tôi quên, tôi lấy treo lên đó, hôm nọ tôi có nói với mình, bộ mình quên hay sao ?

— Mình có nói với tôi hôm nào đâu ?

— Còn không có ? Vậy chớ nếu không phải nón của thầy thì nón của ai ? Tôi là đàn bà tôi nói làm chi ?

Tôi biết là nón của Lê-xuân-Tỉnh thật, lúc anh ta chun vô hòm quên đem theo nên mới còn đó. Bây giờ vợ tôi biết không thể nói là nón của ai khác được, nên chịu thiệt là nón của Lê-xuân-Tỉnh, song muốn làm cho tôi không muốn nữa rà cái được, nó nói bướng là đã có nói cho tôi hay rồi. Tôi thấy chuyện cái nón cũng không quan hệ gì lắm nên cũng không thèm cãi lẫy với nó cho uổng tiếng.

Tôi đi rót một tách nước trà uống, mà ngó, hễ tôi đi tới đâu là vợ tôi đi theo tới đó liền. Tôi biết nó sợ nhứt là cái quan-tài, hễ tôi đi lại chỗ đó thì nó mới chết điếng trong ruột cho.

Tôi uống nước rồi mới bưng đèn đi tỉ-mỉ lại chỗ cái hòm, vợ tôi cũng đi kề theo một bên. Lại tới nơi, tôi làm bộ rọi đèn mà coi rồi vừa vỗ trên nắp cái hòm vừa nói :

— Cái hòm nầy thật là của bền và giá. Thiệt vậy, tôi nhờ có nó mà hết đau, mà sáng con mắt lại. Mình biết tại sao vậy hay không ?

— Tại làm sao ?

— Tại cái hòm hôm ! Trời đất thấy tôi chắc chết 10 phần, lo sắm quan tài sẵn rồi bèn cho tôi mạnh, lại sai thần thánh xuống cứu cặp con mắt tôi cho sáng đui, để tôi được sống lại, được sáng ra, cũng như người thường. Ấy có phải là nhờ mình nước được cái hòm bền nên mới có việc tốt như vậy không ?

Còn nữa

Y KHOA TẤN SĨ
DOCTEUR
Trần-thọ-Bông
Ancien interne des Hôpitaux et de la Maternité de Paris (France)
Ở tại đường Thủy-binh (Rue des Marins) 137, Cholon
Giây thép nói : n° 418
Coi mạch mỗi ngày.
Sớm mai ở : 8 giờ tới 10 giờ
Chiều tối : 2 giờ tới 4 giờ
Như ai muốn rước đi xa trong lục tỉnh thì cũng sẵn lòng đi.
Coi về các thứ bịnh mổ xẻ sẽ sự vanh, dễ dưỡng thai hay là đau tim, tổn ruột chưa có thay đặng. Vì các bịnh trong mình của đàn bà (ngưng kinh không đang kỳ, Huyết bạch ... sẩm không ngay. Hay là các thứ bịnh khác trong thường đều theo.)

Auto-Ecole d'Ariès
Mở thêm ở đường Colonel Grimaud số 41
Ngan gare Cuniac, ngại đầu chợ
SAIGON
Huỳnh văn-Lợi
dit Ba Hương
Đã trường hy giá sửa phần tiền học Chauffeur, có bao dạy nghề máy. Quí vị muốn học, xin gởi thơ thương nghị.
Bezar Réunion
Chuyên bán đồ thứ hàng hóa, máy hát, đồ hát đĩa manchon, đồ phụ tùng, xe hơi, máy hát, xe máy ; sửa đàn manchon và máy hát, gởi contre remboursement.
Qui người cần dùng hãy hỏi hàng nơi hàng chúng tôi, chúng có thể mua giảm giá cho qui ngài.
Vì tiệm mới, muốn bán chiếu hàng nên giá giá nhẹ hơn các nơi.
Số 41 Rue Colonel Grimaud
SAIGON

Dời chỗ

Bổn-Hiệu, kể từ ngày 28 Mars 1932, sẽ dời tiệm lại đường Georges Guynemer, số N 86 (trước ngang Tòa Tân-đáo) Saigon, nhơn vì chỗ cũ phố chật hẹp, thợ thì đông nên không tiện bề cho Bổn-Hiệu.

Bổn-Hiệu sáng lập tính được 20 năm đặng tấn phát, vì có thợ thiện nghệ, chuyên rõng nghề làm đồ nữ trang theo kiểu kim thời và nhận hột xoàn, đá mau lại khéo, cũng nhờ ơn Quí Ông, Quí Bà và Quí cô có lòng tin cậy lâu nay, nên tiệm dọn lại rộng rãi được tiếp rước quí khách tử-tế hơn trước cho vui lòng quí khách.

Xin quí khách lưu-ý và chiếu cố hoặc có quí khách nào chưa biết hỏi thăm Bổn-Hiệu thì chỉ giùm rất cảm ơn.

Nay kính-cáo
LÔI-TÂY
Bijoutier
N° 3 Rue Ohier (tiệm cũ)
N° 86 Rue Georges Guynemer (tiệm mới)

PHÒNG NGỦ TỐT NHỨT
Nam-Hoà
Khách-sạng
RACHGIA
Phòng ngủ nhứt hạng sạch sẽ mỗi phòng là một căng phố riêng. Rộng rãi tiện bề ở đông và lâu, nhà tiêu, nhà tắm nước máy. Bồi bếp nhanh lẹ nhẹp tắc. Giá rẻ.

MỚI TỚI
Rạchgiá lần đầu !
Cũng nên dùng thuốc gia truyền Annam giá rẻ mau lành bịnh của các bực Tiên-Hiền Danh-y đã nổi danh ở cõi Đông-dương nầy. Gia-truyền đã các chứng bịnh nhứt là thuốc trừ nha-phiến hết kỳ hút lâu mau đều bổ đáng giá (0$50) đã tuyệt bịnh.
Cửu-Long-Hoàn thuốc bổ đại tài trừ đủ chứng Dầu khuynh-điệp dùng phòng lửa, nước sôi, mũ lỗ tai, đau răng, đàn bà năm chỗ tha bóp rất hay. Thuốc Phong-tích dày da bụng ăn không tiêu.
Thuốc mua từ (5$00) sắp lên khỏi tiền gởi.
Đại-lý Võ-đình-Dần Thương-khanh Y-quán và nhà bán thuốc gia-truyền có danh ở Đông-dương đều có bán tại hiệu :
Nguyễn ngọc-Thái
Savonnerie Dragon d'Annam
RACHGIA

Hột xoàn

Vàng xoàn đủ kiểu

Khéo lạ nhứt trên đời
Hai mươi năm danh tiếng,
Giá rẻ hơn các nơi,
Ra vô được thông thả,
Ở Âu châu mới lại.
Nhiều thứ xoàn lớn có
Nhỏ có, nước thiệt tốt.

M. L. M MOHAMED
JOAILLIER DIAMANTAIRE
57 Rue Catinat
(Près des Comptoirs Généraux)

Hiệu đèn ASIATIC tốt lạ thường

Theo như khoa-học đời nay thì các thứ máy móc mỗi ngày mỗi tấn phát lạ thường cũng như các nhà kỹ-sư đã nghiên cứu nhiều năm mới chế ra được tại Pháp-quốc một kiểu đèn hiệu ASIATIC máy móc ít vốn được dẫn tiện mà lại chắc chắn hơn các nơi.

Sáng đặng 120, lửa và lại có bọng 200 lửa nửa tùy theo giá tiền. Bổn-hiệu bán lấy danh tiếng chớ không muốn bam lời nhiều, sau nầy xin qui vị hiểu kỹ rằng bọng đèn ASIATIC được dẫn tiện là cũng nhờ các ống thông hơi lên thì cái bọng đèn nầy chư qui vị muốn vặn vào bầu nào cũng không sợ rủi ro và cái bầu của nó thật là sơ sài không cần phải dùng bông dầu cho thêm tốn tiền và ít bao sáng. Nếu chư qui vị ở xa mua về dùng khi nào có hư mà không biết sửa thì gởi lại cho Bổn-hiệu sửa không ăn tiền. Ống khói Pha-lê thiệt tốt. Đèn có đủ kiểu thứ để bàn và thứ treo.

Xin chư qui vị lưu ý. Bổn hiệu rất cảm ơn.

Etablissements ĐẠI ICH
N° 29 Bd Tổng đốc Phương, CHOLON (Cochinchine)

BAN ĐÊM — BAN NGÀY
CHỤP HÌNH — RỌI HÌNH
HÌNH BỐ MÀU — HÌNH TRÁNG MEN
Mới lại pinques Lumière và Gevaert
Bởi nghề Mỹ thuật của nó hay, cách làm của nó nhơn lẹ, tánh tiếp đối của nó tử tế ; cho nên qui khách khắp cả SAIGON CHOLON ai ai mà không bị tế danh của nó.
Nó có sẵn thợ đi chụp đám, qui khách muốn kêu đến nhà giờ nào cũng dùng (Đêm hay ngày).
Nó cũng có bán đủ thứ hàng dùng về việc chụp hình.
Fournitures général s en gros et au détail pour tous ce qui co cerne la photographie
PHOTO QUẢNG CHÂU — 428, QUAI DE CHOLON (en face de la gare Jaccaréo) — Téléphone N° 475
PHOTO THÁI-SANH — 166, RUE DES MARINS — Téléphone N° 228
CHOLON

HẢY NGỪA ĐỒ GIẢ !!!

Bổn hiệu sáng lập năm 1903, đã trên 25 năm, chỉ rõng một nghề bào chế rượu thuốc. Rượu bào chế ra có đem đến sở thí-nghiệm (Laboratoire de Chimie) khám xét và có xin cầu chứng tại Tòa Thương-mãi.

Hiện nay có nhiều người vì lợi nên bắt chước làm theo tự « Nhân » ve theo cỡ chai bổn hiệu hòng gạt gẫm qui khách.

Nếu qui khách muốn mua đặng rượu tốt như :

1° Rượu **Bổ-Huyết** : Trị bịnh đau mất máu, thận suy, sức yếu, ốm gầy ; đàn bà, dương kinh nguyệt không tốt.

2° Rượu **Phong-thấp** : Trị bịnh phong, đau gân cốt, tay chơn tê xuội, rủ liệt châu thân ; đàn bà, sau khi sanh đẻ, làm bịnh tê bại mặt sưng chơn thủng.

3° Rượu **Vạng-trang Trật-Dà** : Trị bịnh trặc gân cốt, tê nặng, ứ máu, sưng bầm đau mình, tê nhức, cùng bị thương tích.

Như qui khách muốn trở đặng các chứng bịnh trên đây, xin nài cho đặng thứ rượu bào chế tại hiệu Khương Lợi ở cuối-nhơn : TRƯƠNG TÒNG Successeur de TRƯƠNG QUANG.
No 35 rue de Canton, 35 (Cholon).
Vậy thì mới thấy sự hay và khỏi lầm đồ giả.
Có gởi bán các tỉnh trong Namkỳ.

TRƯỜNG DẠY CẦM-TAY BÁNH XE HƠI
AUTO ÉCOLE ET AUTO EN RÉPARATION
Trường tôi đã mở lâu năm, kể từ ngày nầy sắp tới qui ông đến học sớp-phơ tại trường tôi, thì tôi có phát cho mỗi người 3 cuốn sách dạy về máy xe hơi của M. Trương-trung-Lý mới xuất bản, và 1 cuốn lượt mới, có thầy dạy sửa máy và thầy dạy lượt, có thầy Bá-Nghệ cầm tay bánh xe ra dạy có nhiều giấy tờ tốt của quan trên và quan Toàn-quyền Đông-dương cho, Médaille Hoàng-đế Annam và hoàng-đế Cao-miên.
Dạy rất mau thành nghề, rất giỏi thì một lần chắc đậu, có chỗ ăn chỗ nghỉ rất kỹ lưỡng, giá rất rẻ hơn các nơi, cho mướn xe thi, Camion và Torpédo đã hết.
Trường tôi có cô Nguyễn-thị-hường dạy đờn bà cầm tay bánh và thi.
Xin qui ông chú ý có muốn sửa xe đem tới, có nhiều thợ máy giỏi trong trường bá-nghệ ra sửa rất kỹ càng giá rẻ lắm.
Mỗi khi đem xe đến sửa rồi có cho thêm quyển sách dạy về máy xe hơi nói bằng chữ quốc-ngữ rất hữu ích trong khi giữa đường, nói về các thứ hư vì cách sửa. Cách cầm Magnéto.
CHU-VĂN-HAI
N° 51, Colonel Grimaud
SAIGON
(Trước chợ mới Saigon sau gare Cuniac)

GRAND ARRIVAGE BOYAUX ET RAQUETTES DE TENNIS
Của hiệu « WILLIAMS » — DRIVA (3) — DRIVA (Anné) — DRIVA (Excela) — SUZANNE-LENGLEN — DRIVA
Của hiệu « SPALDING » — TOP FLITE — KCZELUT — AUTOGRAPH — INTERNATIONNAL — GOLD MEDAL
Raquettes của bổn-hiệu cất riêng : GLOBE, THANH-LONG, XÍCH LONG và các hiệu khác rất đẹp
Giày boyaux và sole có đủ mặt.
Có thợ sửa vợt đường giây rất mau.
Giá rẻ không đâu bì kịp
NGUYỄN-VĂN-CHỨC
Téléph. 811 — 25-27, Rue Colonel Grimaud SAIGON — Tél CHACHUC Saigon
Làm đại-lý bán moteur RUSTON HORNSBY & LISTER và máy xay lúa, gạo và đồ phụ tùng cho nhà máy

TÍN-NGHĨA
NHÀ HÀNG BÁN CƠM CHAY
Ở đường lớn Galliéni môn bài số 9
(sau nhà giấy xe lửa Mytho chung một dãy phòng ngủ Tam-kỳ Khách-lầu)

Vì thấy người ăn chay ở Lục-tỉnh càng ngày càng đông mà ở lần đến Saigon có việc thì bất tiện về sự ăn uống. Nên chúng tôi cũng là hạng người ăn chay mới lập ra tại Saigon đường Galliéni số 9, một nhà hàng bán cơm chay hiệu « TÍN-NGHĨA ».

Cách sắp đặt đồ trang hoàn và sạch sẽ, còn cách nấu nướng đã kỹ-lưỡng lại chế đủ thức-vị, như là nấu rõng đồ chay mà theo kiểu đồ ăn Tây, đồ ăn Khách và đồ ăn Annam.

Vậy xin kính mời qui vị đến tiệm chúng tôi dùng một buổi cơm chay thì sẽ rõ lời chúng tôi là thành thật.

Có nhứt điều, chư-vị độc-giả tỏ lòng thương bổn báo : 1. Mua báo trả tiền trước ; 2. Cổ-động cho nhiều người cùng mua.

Qui ông qui thầy muốn cho áo quần được trắng trẻo, ủi kỹ lưỡng, và mau lẹ thì hãy cho người đem đồ lại tiệm giặt TRẦN-MỸ ở số 10 đường MARCEL RICHARD, thì chắc được vừa lòng. Tiệm ấy giặt ủi tốt hơn bọn khách trú nhiều lắm.

Nên chú ý : HÌNH CỦA CÁC NGÀI IN BẰNG
Giấy RONIX RIDAX GÉVAERT
thì ai cũng phải công nhận là tốt. Giấy Ronix in nắng và giấy Ridax in đèn là hai thứ mà những tay thông thạo về nghề chụp hình rất ưa dùng.
Đã tốt mà giá lại rẻ.
HA VAN PHOO STORE
chez Modern Photo
Số 1 Place F. Garnier (trước nhà hát tây) SAIGON

Kính tặng

Lời tôi kính tặng đây có ý công giúp ích cho đồng-bào khỏi bôn đào trong đời nguy-hiểm. Chính là tôi đây có chịu sự hiểm nguy trong một thời gian trên 2 năm, mang lấy bịnh trĩ. Ban đầu đại tiện (ỉa) có ra chút ít máu, tôi ngờ là chẳng hề chi; sau chẳng bao lâu chỗ đại tiện có ra một cục lại thêm ra mủ, mỗi lần đại-tiện rồi thì đau đớn khó chịu; tôi tốn sức tìm Danh-y điều trị nhưng chẳng thấy hiệu nghiệm; thời nay có người điểm chỉ rằng ông Thầy Diệp-nhuệ Hùng chuyên trị về bịnh trĩ rất thì, tôi liền lập tức đến ông. Ông cho thuốc trên tài mười ngày thì tôi hết bịnh.

Ông dùng vật hóa học: một lọ chỉ cột rồi thoa thuốc chớ không cắt mổ chi cả.

Hiện nay ông ở đường Thủy-binh (Marins) trên số 134 Cholon.

Kính tặng

Lê văn-Hưng

Instituteur chargé de l'Ecole Primaire de plein exercice - Vinhlong, Nam-kỳ

Quí ông có xe hơi nên chú ý

Tôi có lãnh sơn xe hơi bằng máy (au pistolet) tại garage Dakao số 49 bis đường Legrand de la Liraye. Người thợ sơn M. Ha, trước kia làm việc hãng thợ sơn của hãng Garages Charner, nay về làm cho tôi, ai có sơn xe tại hãng ấy thì biết sự kỹ lưỡng tốt đẹp thế nào làm mau giá lại rẻ.

Atelier de peinture Phan v. Phi 49 bis et 51 Legrand de la Lirage

Thiệt là

Hoàng-thiên bất phụ tên tôi được gặp ông hiền-y là ông Triệu-tánh-Du ở đường Jaccaréo số 32 Cholon.

Cứu khỏi bịnh nguy mà tôi phải chịu một thời gian trong ba năm ho ra máu, mình gầy, xanh ốm, ăn ngủ không yên tôi tìm khắp đó nơi nhưng tiền hết mà bịnh vẫn còn, thiệt là khổ lắm. May nhờ uống thuốc của ông mà hai tuần nay tôi được lành bịnh lại, ăn ngủ như thường. Nên tôi để ít lời trên báo - chương gọi là ơn người cứu thế

Kính tặng

TRẦN-TRỌNG-QƯỚI

(Cambodge) Soairiêng

550$

Muốn bán một cái xe 6 ngựa Renault số trên 4.600. Số tuy cũ mà rất nên mạnh vì sửa máy lại toàn mới trong hãng tây. Tôi sửa và thay đổi trong máy trên 1 ngàn đồng, có facture làm chứng. Sơn được sáu tháng nay còn xài được. Hiện thời chạy như thường. 5 cái vỏ ballon mới tinh hảo và mới thay bình accus hiệu Slem 12 volts đèn rất nhạy và đèn được sáng sỏ. Có cần đến xem, bao mui và đồ đồ phụ tùng. Chủ cầm tay bánh luôn luôn và xài rồng nhớt Mobiloil BB. Vì vậy cho nên rất tốn mua. N° 2 rue René Hôraud sau chợ Tânđịnh từ 11 giờ rưỡi đến 2 giờ rưỡi và từ 17 giờ rưỡi tới 20 giờ. Thứ bảy chủ-nhựt có tại nhà luôn. Thật là một dịp đáng cho ai muốn sắm xe rẻ mà tốt nên để ý lắm.

Mới **Mới**

Máy đạp lúa

Mỗi ngày đạp một thiên lúa

GIÁ : 60 $

TRƯƠNG-VĂN-CẨM

N° 68 Rue Pellerin -:- SAIGON

60 quai de Cambodge Cholon

THẾ-GIỚI ĐẠI-SỰ

Pháp

Thợ các hãng dệt lại sắp đình công

Hồi nầy bên Pháp, xảy ra nhiều việc đình công luôn luôn. Mới rồi có phong-chào đình công của thợ hầm mỏ, chắc độc-giả còn nhớ.

Việc ấy mới yên thì nay lại sắp tới việc đình công của bọn thợ làm các hãng dệt ở Lille.

Tin ngày 14 Avril nói rằng:

«Hội nghiệp-đoàn liên - hiệp ở một Lille đang tính làm cuộc tổng đình công đặng phản đối việc cắt bớt lương».

Chưa biết chủ thợ có điều-đình với nhau yên không?

■■■

Y-pha-nho

Phi-tướng Franco trở về nước chăng?

Quan tư phi-công Franco?

Nổi vốn là một nhà đại-cách-mạng ở Y-pha-Nho, quyết lòng đánh đổ nền quân-chủ, để lập chánh-thể dân-chủ. Phong-chào rồi loạn ở Y-pha-Nho bấy nay, cũng là do Franco gây lên trước hết vậy. Trước kia, có một lúc ông Franco cỡi máy bay toan ném bom xuống hoàng - thành, nhưng thấy một lũ trẻ nít chơi giỡn ở dựa vách tường, nên ông động lòng không nỡ sát hại lũ trẻ ngây thơ.

Về sau, việc cách mạng không thành, ông đã bị bắt giam vào ngục, rồi ốm; tháo ra ngục ra được, phải trốn qua Bỉ lợi thì. Đức và

Hình ông Franco (đội nón kết) chụp khi đã thoát ngục ở Y-pha-Nho mà trốn qua Pháp.

Pháp làm thân lưu-lạc từ bấy đến giờ, mà chờ có dịp trở về nước là [illegible] nữa, mà chưa có cơ-hội về được.

Nay có điện tín A. B. I. P. rồi như vầy:

Madrid, 12 *Avril*. — Có tin rằng quan ba Franco đã trốn về gần Y-pha-nho rồi. Hiện nay người còn ẩn núp lo sắp đặt cuộc [illegible] mạng nữa. Người ta [illegible] thế quân-chủ sắp bị đánh đổ.

[illegible] kinh đô, nơi nào cũng [illegible] binh lính canh phòng rất nghiêm [illegible] sáng ở gian ra tra hỏi. Mấy đồn binh đều có những đội binh pháo thủ kéo tới gia giữ.

Chưa biết cái tin nầy quả có vậy chăng?

Kết quả cuộc tuyển cử Nền quân-chủ đã thấy rung rinh

Madrid, 14 *Avril*. — Hôm qua bổn-báo có đăng điện tín A.B.I.P. nói về cuộc tuyển cử ở Y-pha-nho, trong 51 cái tỉnh-lỵ thì đảng dân-chủ đắc thắng hết 41 cái. Bổn-báo lại có nói trong cuộc tuyển-cử nầy, chánh-cuộc của Y-pha-nho sẽ không khỏi thay đổi. Nay tiếp được tin rõ ràng đảng dân-chủ đắc-thắng trong cuộc tuyển cử như vầy:

«Trong 49 tỉnh-lỵ hết 45 tỉnh người ta đã biết số nghị-viên bên nào được đắc-cử là bao nhiêu rồi. Trong số ấy, có 41 tỉnh-lỵ đảng dân-chủ xã-hội (républicains-socialistes) được thắng thắm hơn hết. Ngay như tại kinh đô Madrid, phái quân-chủ chỉ được đắc-cử có 20 người, còn bên phía dân chủ tới 30. Ở Barcelone, trong số 50 nghị-viện đắc-cử, đảng dân-chủ lại chiếm phần đông là 38 người. Nhiều châu-thành nhỏ tỉ-đảng cũng được thắng số. Ông Romanones là một thân-tín tỉ-đảng có tuyên bố rằng: xem cái kết-quả của cuộc tuyển-cử nầy thì biết rằng dân-tâm không có gì nghịch với chánh-phủ hơn nữa.

■■■

Nhựt-bổn

Nội-các Tân-khẩu từ chức.— M. Wakatsuki đứng ra lập Nội-các mới

Hôm qua Bổn-báo nói Chiếu-hồi Thiên-hoàng phong cho ông Wakatsuki chức Nam - tước và giao cho ông cái trách-nhậm lập Nội-các mới, sau khi Nội-các Tân-Khẩu từ chức. Thì nay có tin ở Đông-kinh rồi Nội-các cũ đã từ chức rồi.

Ông Wakatsuki đứng ra lập nội-các mới, nghe đâu nội-các mới nầy không có thay đổi gì bao nhiêu. Chỉ có ông Ugaki thôi và quan thống-tướng Jiro Minami thay vào mà thôi.

■■■

Trung-Hoa

Ở nước Tàu có chỗ phát lương cho người làm bằng hột đậu

Mấy tỉnh về phía Đông nước Tàu là Tô-Cương, Hồ-nam, Giang, tình-hình kinh-tế rất là nguy-khốn. Giấy bạc của mấy tỉnh ấy phát ra không còn có giá trị gì cả. Chánh phủ ở mấy tỉnh ấy lo sợ, liền phát ra một thứ giấy bạc mới, lấy tất cả cái hoa lợi trồng đậu (*haricots*) ở trong tỉnh, để ăn đỡ bảo chứng.

Giấy bạc mới phát ra đó, cả thảy là 50 triệu. Các quan ở mấy tỉnh ấy in bạc giấy đó ra cốt là để mua hết thảy đậu của dân trồng, để dành lại đó, đặng làm đồ bảo lãnh cho giấy bạc. Cũng như các nước khác, lấy vàng trong kho, làm đồ bảo chứng giấy bạc vậy.

Có nhiều viên-chức cầu hầu lớn, xin từ nay về sau, hãng cho phát lương cho họ, thì cứ phát bằng đậu, chớ họ không lấy giấy bạc. Chắc lẽ họ cho giấy bạc ấy vô giá trị, thà lấy đậu để dành đó, rồi bán cho ngoại-quốc còn hơn.

Đó là sự lạ nhứt trong đời vậy.

Nếu như các quan tỉnh chịu phát lương cho viên-chức bằng đậu, thì tất nhiên các viên chức phải làm kho mà chứa đậu mới được.

Phùng-ngọc-Tường cũng xin tiến xuất dương

Bấy lâu Phùng ngọc Tường vẫn ở trong một cái chùa ở huyện Phào dương, thuộc về tỉnh Sơn tây.

Mới rồi có tin Phùng ngọc Tường gởi đây thép tên Nam Kinh xin Tưởng giới Thạch cấp cho 30 muốn để ra ngoại quốc. Mấy bữa sau, Tưởng giới Thạch còn đi vắng nên chưa rõ là Tưởng có cấp Phùng số bạc ấy không?

THƯ ỨC THƠ CỦA MỘT CÔ ĐỘC-GIẢ

(Tiếp theo trương nhứt)

báo, thì tôi lấy làm đau đớn mà suy nghĩ rằng: «Con người sinh trong xã-hội mà không [illegible] xã-hội, thì xã-hội phải tiêu diệt; mà chỉ em phụ-nữ không bước đến quyền lợi của xã-hội. [illegible] điểm [illegible] xã-hội [illegible] tiến [illegible] chẳng được. Lẽ một việc mà trái dạ: như cái thân con người có hai cánh tay, mà chặt mất đi một cánh thì có hoạt động lẹ làng mạnh bạo được chăng?»

Vả lại xã-hội Việt-Nam ta hiện thời đương ở chơi vơi giữa đó, nửa văn minh, nửa hủ lậu: đem ra sinh với xã-hội Âu châu thì quá đỗi lo cho sự tấn-bộ ở xã-hội Việt-nam ta lắm. Vậy mà hiện nay chị em phụ-nữ Việt-Nam lại còn đương chìm đắm trong vòng vật-chất, đánh ôm lấy cái phong tục xưa, lễ-giáo hủ thói quá, mà không biết đến quyền lợi xã-hội là gì. Đó là một điều nguy hiểm cho sự tiến-hóa rất nhiều. Thế thì sự cổ động tuyên truyền cho chị em phụ-nữ được giác-ngộ mà tham dự vào quyền lợi xã-hội ở ngày nay là một sự rất cần kíp lắm chớ. Nhưng xin tôi thế các nhà ngôn luận đối với vấn-đề lý thú-ơ lãnh đạm, mà quá đau lòng, nên tôi không nệ tài hèn sức mọn, muốn đánh bạo đem cả tinh-thần và năng lực ra mà chung cùng với chị em, đặng ôm lấy mục «Phụ-nữ diễn-đàn» trong mấy tờ báo hằng ngày, để bày tỏ ý kiến cùng chị em phụ-nữ, mong giúp ích cho xã hội đôi chút.

Thưa ông chủ nhiệm báo *Được Nhà-Nam!* Ý-kiến của tôi như vậy, tôi đem tỏ cùng ông vậy ông nghĩ thế nào xin trả lời cho tôi rõ; nếu ông trả lời xin đăng trên mặt báo.

Thị-Dâu

Ngã tư Vĩnh-long

Lời tòa soạn.— Đọc bức thơ thì biết ý cô Dâu trách sao các báo quốc-văn, các nhà ngôn-luận lại thờ ơ lãnh đạm về vấn-đề phụ-nữ đó mà không muốn đánh bạo đem cả tinh-thần và năng-lực ra chung cùng với chị em ôm lấy mục «Phụ-nữ diễn-đàn».

Có lẽ chính cô Dâu thờ ơ lãnh đạm với vấn-đề phụ-nữ, cô không phải các báo là tại cô ít lâu mới đọc một vài tờ báo, (lời cô thú thật trong thơ), cho nên không biết rằng báo quốc văn vẫn cũng chú ý đến vấn-đề phụ-nữ. Thứ nhứt là báo nầy, thường đăng bài nghị-luận của chị em gởi tới và thường thông tin tức và nghiên-cứu về vấn-đề phụ-nữ luôn. Nếu cô đọc báo nhiều chắc cô đã thấy.

Nay cô đã sẵn lòng muốn bày tỏ ý kiến, thì báo nầy mở rộng cửa mà đón rước luôn. vậy cô có ý-kiến gì, xin bày tỏ ra đi.

CÔ BÂM

BÁNH DẦU DỪA, để trong hoa và bỏ, ăn mau mập và tốt hơn cách trồng, mà giá cũng rẻ hơn.

Mỗi tạ 60 kilos giá 2 $ 00

BÁNH DẦU ĐẬU PHỘNG, để trồng thuốc, rau, đậu, và các của vật khác.

BÁNH DẦU CỐN, để trồng thuốc rau đậu, vân vân...

BÁNH DẦU HỘT BÔ BÔ TÍA, để trồng trà các của vật, vân vân

TẠI HÃNG DẦU

TRƯƠNG-VĂN-BỀN

Sáng tạo năm 1900

55, Quai de Cambodge

CHOLON

Dư dùng muốn bán

Một cái xe hơi Ariès số 871, bốn chỗ ngồi, 7 ngựa, máy còn tốt. Bán giá rẻ. Xin do nơi nhà in bổn-báo ở số 7 đường Reims mà hỏi.

Có hai điều, chư-vị độc-giả tỏ lòng thương bổn báo: 1. Mua báo trả tiền mặt; 2. Cổ-động cho nhiều người cùng mua.

ĐEM XƯƠNG VỀ QUÊ CHA ĐẤT TỔ

3.600 bộ cốt người khách trú chở về Tàu

Chiếc tàu *Albert Sarraut* ở Haiphong tới đây hôm thứ bảy tuần rồi là tàu để chở cốt người khách trú. Có 3600 cái bộ xương, đào mả lấy lên rồi, và đã niêm liệm vào hòm tử tế để chở về Tàu.

Ai cũng biết, người Tàu có lòng lo cho người chết lắm. Người chết rồi, thấy chôn dưới đất, họ cùng tìm phương lấy cốt đưa về đất nước ông cha họ. Họ quí trọng cái xương tàn một cách rất thành-kính.

Bởi vậy có một anh khách-trú muốn bao lãnh việc cải-táng đó, là đặt giấy cho đồng-bào ảnh cư ngụ ở Việt Nam đây, bảo cho những nhà có người chết nên lấy cốt. Anh ta sẽ lãnh đem về tàu cho, mà giá tiền chở chuyên thật rẻ. Bàn tính với nhau xong rồi, mướn chiếc tàu *Albert Sarraut* chở những bộ cốt trong ba chuyến. Hôm thứ bảy đây đã có *ba ngàn sáu trăm* bộ cốt gởi ra Haiphong, để rồi chở về Tàu. Tàu nhận chở cốt ấy, không phải đem lời hướng-ứng mà thôi, mà lại còn chịu lãnh chở đi đường bộ hoặc đường thủy, tôi tận sở sở quả quán của mấy người chết đó nữa.

Những bộ cốt đã liệm kỹ-lưỡng vào hòm lại, có bịt thiết trắng ở ngoài, niêm phong tử-tế, để tên họ, chỗ ở hẳn hòi, đặng cho khỏi lộn. Người ta sắp lớp lang thứ tự ở dưới hầm tàu.

Lại có ba chiếc tàu riêng đi theo gìn giữ chiếc *Albert Sarraut*, sợ có ma quỉ nhập vô mấy cái bộ cốt kia mà khuấy rối gì chăng? Nên ngày đêm gì, dưới ba chiếc tàu ấy đều phải đốt thứ đèn «*joss sticks*» để cho ma quỉ thấy sáng mà lánh đi và gìn giữ cho «cuộc đưa xác» nầy được yên ổn.

Chuyện rất mới lạ!

Qui bà, qui cô chị em Nam-kỳ ta hãy để ý

Tại châu-thành Cantho gần đây mới mở ra một Nữ-lưu học-đường do bà Huỳnh-ngọc-Nhuận sáng lập.

Trường nầy chuyên dạy văn-học và các môn «*nữ công nghệ nghiệp*» cho các bạn phụ-nữ lớn nhỏ; ấy là một điều ta nên để ý.

Về văn-học thì lãnh dạy từ đồng-ấu cho đến thi sở học (Certificat d'études primaires) có dạy đờn tây (piano).

Sự dạy dỗ rất chuyên cần, hễ ăn ở trông nom rất kỹ lưỡng.

Về «nữ-công nghệ-nghiệp» thì bà có mở các khoa dạy:

1° Dệt khăn bàn.

2° Dạy thêu cườm (kiêm thời).

3° Các món thêu, đương, theo kiểu Bắc-kỳ rất tinh xảo.

4° Dạy may các thứ áo đầm, đồ âu phục đủ kiểu và các món đồ khéo để chưng Salon.

5° Dạy làm tricot dệt vớ, áo.

6. Dạy nấu ăn, dạy làm các thứ bánh mức.

7. Dạy may y- phục Annam.

Mỗi môn đều có thầy chuyên-môn của dạy cho học-sinh [illegible] đạt thành.

Dầu giàu dầu nghèo, chị em cũng có thể học cả, vì:

Người đủ sức thì tiền trường đóng mà học (payantes) còn thiếu sức thật thì bà bằng lòng cho «học bổng» (boursières).

Chánh ý của bà là cố muốn cho chị em phụ-nữ ta được có nghề nghiệp để tự lập thân danh trong cái thời-đợi mác mỏ, khôn sống bống chết nầy.

Vậy chị em ta hãy mau ủng tiếng xin vô học, chớ có dự dự chi nữa. Tựu trường 1er Mars 1931

Muốn cần hiểu rõ đều chi, xin cứ viết thơ ngay cho:

Mme Huỳnh ngọc Nhuận

Propriétaire

NHƯ-VÂN NỮ-LƯU-HỌC-ĐƯỜNG

CANTHO

Giá Gạo

GIÁ LÚA

tại Cholon ngày 16 Avril 1931

LÚA

Mỗi tạ 68 kilos

Gocong	2.52	Omon	
Bà-rịa bạtri	2.85	Cairang	2.40
Cai lậy		Thốt Not	
Cái bè	2.10	Longxuyên	
Vĩnhlong		Châudốc trắng	1.95
Bakê		Đỏ	1.85
Can-Chong	2.42	Tanchâu	1.75
Cang Long	2.42	Sadec trắng	
		Đỏ	
Travinh	2.42	CAOMIÊN	
Bạc liêu	2.45	Battambang	2.35
Bachen	2.40	Banam N.R.	2.25
Rachgia	2.15	Soai riêng	
Thaocang	2.15	Lúa	1.75

GẠO

Mỗi tạ 60 kilos

Gạo N° 1 25% tấm 3,75

Gạo N° 2 40% tấm 3.75

Tấm	1-2	2. 90
Tấm	2-4	2. 50
Cám trắng		1. 20
Cám tây		0 65
Bao lúa đã đóng rồi		22, 00

Tin Tàu

TÀU TỚI

Ở Pháp tới

Cap Paderan	17 Avril
Ci Dorise	11 Avril
André Lebon	20 Avril

Ở Tân-cảng tới qua

Angers	17 Avril

Ở Trung Bắc-kỳ tới

Claude Chappe	19 Avril
Amboise	21 Avril

TÀU ĐI

Sang Pháp

Angers	20 Avril
Amboise	25 Avril

Ra Trung-Bắc-kỳ

Kouangsi	11 Avril

Đi Tàu và Nhựt

G. Metzinger	10 Avril

Đi Singapour

CHO MƯỚN

Phố trệt có nước, đèn điện sáng ở Cầu kho gần đại-lộ Galliéni

Giá mỗi căn 17 $ và 18

Do tại hãng ĐỊA-ỐC NGÂN-HÀNG

32 Boulevard de la Somme - Saigon

Thuốc trừ nha phiến văn-minh

Phò tiên sinh ở số 70 à Hanoi.

Tôi chết vì chơi vào vấn nha phiến hơn 10 năm rồi; mỗi ngày hai bữa bán với [illegible] đến cái tiền, tôi đã mấy phen mua thuốc của nam của khách và trừ đều là [illegible] mấy hôm, khi hết thuốc bình dân đấy được [illegible] mấy người chữa cho lành thiệt hẳn chỉ quản các mỗi hay như thần như thánh, cốt hàn chay hàng, cần bổ được nay không mặc thuốc với bịnh, họ không [illegible] nguyên gốc bịnh, không kể, người có bịnh tật chi không, hoặc người già [illegible] trẻ, thuốc mà làm cho chữa người khỏi người không là vì cách chữa như thế sao cho lành đặng, tôi nay vì lòng [illegible] đồng bào bỏ tiền mua sách chăng tây về học, cố công nghiên cứu được thứ thuốc trừ tế mình nống thở, khi trừ được thấy giả dối, bịnh tật tính không [illegible] ngày [illegible] làm việc khỏe mạnh ngài nào muốn trừ bịnh nghiện thì xin viết ta cho tôi kể bịnh minh bạch hút đã bao lâu ăn nhiều bây ít, có tật bịnh chi không người gần hay khác để tôi chế thuốc hợp với bịnh gởi cách lãnh hóa giao nhận, hết bao đã 10 ngày thì tôi là dứt bịnh nghiện, nếu không bổ đặng thì trả tiền hiệu thuốc nầy đã có giấy chứng [illegible] là không có chất thuốc phiện, hút mỗi bữa độ 1 đồng cân thuốc chỉ lên thì đặng thở đặng nhất 5$00 một ve hút mỗi bữa độ 1 đồng ngăn trở lại đặng thở hạng nhì 3$00 một ve hút mỗi bữa độ 6, 7, phân đặng thở hạng ba 2$00 hút mỗi bữa 4, 5 phân thì đặng hạng tư 1$ 0 một ve, các ngài trong người có bịnh chi nào muốn bỏ thuốc phiện thì phải rất thở về nói bổn hiệu mà mua thuốc bằng không có bịnh thì mua cũng các đại lý bán thuốc đã bỉ cho chỉ nhân Hanoi. Trần-đắc-Sỹ tham tá công chánh 90 rue Tiên-Sinh à Hanoi.

Cáo bạch

CORDONNERIE

Huê-Mỹ

N° 25 rue Sabourain-Saigon

SPÉCIALISTES DES SANDALES POUR DAMES

Bổn-hiệu chuyên làm toàn giày dân bà Annam, thêu một gối, mang, tranh và các kiểu giày cườm và kim tuyến tây ý qui bà qui cô chọn lựa. Đã ngoài mấy năm bổn-hiệu đã làm giày cho vừa ý qui bà và qui cô, xin qui bà qui cô lưu ý

Kể từ tháng Janvier 1931, bổn hiệu đã dời về đường Sabourain số 25, kính xin qui bà qui cô để ý.

KÍNH MỜI

Phòng khám bịnh

THUDAUMOT

Trần-văn-Sang

Lương-Y Bổn-quốc

Cấp bằng Cao-Đẳng Học-đường

HANOI

1° Cả tỉnh Thudaumot đều hoan-nghinh, bịnh khỏi mất công đi xa và đỡ tốn tiền đi Saigon mà lại khỏi mất thì giờ qui báu.

2° Trị đủ các chứng bịnh; có thầy phụ giúp rất cẩn mẫn bịnh, làm cho qui khách sẽ vừa lòng.

3° Nhứt định giá nhẹ để cứu người trong cơn đau yếu (không muốn đi nhà thương thì, hoặc không đủ sức đi đến mấy ông Bác-sĩ).

Giờ coi mạch:

Sang: 8 giờ tới 11 giờ

Chiều: 3 giờ tới 5 giờ

Xin qui khách đến uống thuốc một lần, thì mới tường chơn giả.

Tào Long Lữ quán

Nhà ngủ nầy mới đổi chủ mới sơn phết lại cũng rất sạch sẽ và đồ đạc trong phòng đều mới hết, rất tinh khiết bởi bật thiệp và phương phép.

Nhà ngủ nầy ở góc đường Thủy Binh và Tổng Đốc Phương là nơi chỗ thị tứ và gần bến xe đò đi Lục-Tỉnh.

Kính mời qui khách trước đến giúp người mình sau có chỗ nghỉ ngơi yên tịnh và mát mẻ.

Chủ nhân:

Nguyễn-văn Ngọc và Nguyễn văn-Thu dit Tuc

Một đều kè có con nên biết

Kính cáo cùng Lục-châu chư qui-khách đặng rõ: Thứ thuốc « Thối Nhiệt Đơn » của bổn-đường dùng để trị chứng nóng minh của con trẻ, xưa nay nổi danh khắp tam kỳ, bất luận người tàu người nam đều rõ biết cái sự công hiệu lẹ làng của nó, đều cho là một thứ thuốc linh nghiệm vô song.

Bởi đó cho nên gần đây người ngày càng thấy người ta bán thuốc giả rất nhiều nhái theo kiểu thuốc của bổn-hiệu in-hệch không sai, làm cho kẻ không biết chủ phải mua lầm thuốc ấy mà dùng. Nhứt là nhà thuốc ở bỏ con gần bót cái, làm ra từ cái ve cho tới bao giấy, nhãn hiệu, màu mực, cách gói, hộp đựng, chữ tàu và chữ quốc-ngữ trong toa, nhứt nhứt đều làm in như bổn-hiệu. Sự giả dối hiển nhiên như thế, nên từ ngày thứ thuốc giả ấy lưu-hành trong xứ đến nay những kẻ mua thuốc mua lầm rất nhiều, mà cái sự bán thuốc « Thối Nhiệt Đơn » của bổn-hiệu cũng do đó mà sụt hơn ngày xưa chẳng ít.

Bất đắc dĩ bổn-đường chủ-nhơn buộc minh phải vào đơn mà kiện kẻ giả mạo đến Tòa, nên ngày 21 Mars 1931 Tòa mới phái quan Trưởng-tòa Cholon đến nơi mà lấm tờ chứng kiến. Chẳng dè hiệu buôn ấy biết minh có lỗi, nên mới cậy người có danh dự trong thương trường đến bổn-hiệu mà cầu hòa.

Bổn-đường chủ-nhơn bởi vị tình kẻ điều đình là một người có phẩm giá và tánh tình rất thuần hậu công bình, người hứa rằng sẽ bảo hiệu buôn ấy trong kỳ hạn tháng phải bỏ hết những ve, nhãn hiệu, giấy gói, hộp và toa mà đã phái theo bổn hiệu, nên bổn-hiệu chủ-nhơn mới lập ước chịu hòa. Kể từ ngày 25 Mars 1931, nếu quá kỳ 2 tháng mà trong tiệm cùng là các nơi đại-lý hãy còn có thứ thuốc ấy lại mà bán ve đồi nhãn và hộp đựng cho khác hẳn với cái kiểu mà hiệu ấy đã dùng, bằng không thì bổn đường sẽ công-nhiên truy cứu cả và nhà thuốc và những người đại-lý bán thuốc ấy lại mà bán.

Bổn đường chỉ chọn những nơi đường đạo đức và nhơn tánh kẻ điều đình, nên không nỡ tuyên bố tên của chủ-nhơn và hiệu buôn ấy ra đây và tiện dịp có vài lời tâm-trong tỏ cùng lục-châu qui khách từ nay về sau có mua thứ thuốc « Thối Nhiệt Đơn » của bổn đường xin hãy coi cho kỹ cho thiệt giống cái kiểu sau đây và nhãn cho có 3 cuốc « THIÊN-HÒA-DƯỜNG » và trong có nhãn con rồng thì mới khỏi lầm thuốc giả.

THIÊN-HÒA DƯỜNG

Kính cáo

Nhà thuốc THIÊN-HÒA-DƯỜNG đã có cầu chứng nơi tòa Thương-Mại Sàigon cấm kể từ ngày ... nhà theo kiểu ấy.

Lính Annam ở trong trường Đấu-xảo tại Vincennes

Nhơn cuộc Đấu xảo Paris, chánh-phủ có phái một toán lính qua, toán lính ấy đi tàu *Cap Padaran* đã tới Marseille, bổn-báo đăng tin bữa qua rồi.

250 người lính đó, có 200 lính và 50 người nhạc, đã ở Marseille lên Paris, được ở tạm dưới Đền thiên Đế-thích tại rừng Vincennes, tức là chỗ Đấu-xảo. Họ ở tạm đó, chờ cho chùa Khmer (Cao-mên) làm rồi thì đem họ về ở, vì chỗ ấy là trại họ ở trong lúc có cuộc Đấu-xảo.

Đại Lý: Lucien Berthet et Cie
Bán lẻ: Aux Nouveautés Catinat và trong mấy tiệm lớn.

— Thiệt vậy, mùi dầu của minh nó làm cho tôi phải để ý ○ ○ — Vậy mà tôi tưởng mấy ông mấy thầy không ưa nó chớ.

— Không ưa là dầu nào thường kìa, chớ dầu Lilas Guéneaux mà minh dùng đây, sao cái mùi nó ngọt, nó diệu, nó đằm quá. Tôi cũng thích nó lắm vậy.

Một chập cô mới chỉ cho thầy biết cái sự mầu-nhiệm của cô trong cái hộp nhỏ xinh đẹp kia là dầu Lilas Guéneaux. Mở nút vo ra cô lấy ngón tay chấm một chút dầu Lilas xớt lên tóc thầy, cả ngày còn mùi thơm bát ngát. Thật có vậy, một chút xíu dầu Guéneaux cũng đủ cho mình thơm trọn ngày.

Các thứ dầu: Chypre, Origan, Lilas, Muguet, Violette, Oeillet, Jasmin

Parfums Compacts de Luxe Gué

Dầu chụp hình khéo! Chỉ có nhà

Photo "QUẢNG CHÂU"

ở đường Chợ quán, số nhà 428, giây thép nói số 475 Cholon mà thôi (ngay đầu cầu Xóm-Củi).

Có bán:
— DẦU PHỘNG ĂN CHAY
Dầu xỏ
TRƯƠNG-VĂN-ĐỀN

Một cô giáo nằm lên đường rây cho xe lửa cán

Vì bị cách chức, mà cô liều mình như vậy

Cô giáo ở đâu vậy? Ở Cholon? Ở Mytho? Ở Cần-thơ? Không phải ở nước mình đâu, ở bên Tây-kinh nước Nhựt-bổn kia.

Cuối tháng trước, tại Tây-kinh nước Nhựt xảy ra một vụ cô giáo tự vận, ai cũng cho là chuyện thương tâm. Các báo đều đăng tin ở trương nhứt, và thi sĩ làm thơ ai-điếu vô số.

Cô tên là Mộc-tử, tuổi trẻ học giỏi, lại có nhan sắc đẹp tuyệt trần. Cha mẹ mất sớm, chỉ có một người em gái đương đi học. Cô em chỉ trông cậy vào chị. Mộc-tử cũng lấy việc nuôi em đi học làm trách-nhiệm của minh, chỉ ngặt vì nhà nghèo mà lương bổng không mấy, thành cái ra tình cảnh hai chị em nương dựa vào nhau, rất là nghèo khổ.

Nhơn có tiệm cà-phê kia đăng báo, kiếm con gái đứng bàn để chiêu khách. Cô tới xin làm cước ấy. Từ đó ngày đi dạy học về, tối lại nhồi phấn thoa son, thay xiêm đổi áo, lại tìm cà-phê bưng nước tiếp khách, thường đến hai giờ khuya mới được về. Cách sanh-hoạt thật là khó nhọc và đau đớn.

Lúc bấy giờ tìm cà-phê đua nhau mở ra, đều kiếm con gái làm người chiêu khách, nhưng các cô kia đều là hạng bình thường, chớ không được như Mộc-tử, vừa có tài ăn nói lanh lẹ, vừa có nhan sắc yêu kiều thành ra bao nhiêu khách đều đổ xô cả vào tiệm của cô làm; ai cũng muốn được cô bưng tách nước, chào mời, và nghe chuyện một đôi câu, là đủ tiêu hồn khoái ý.

Có một nhà làm báo nghe tin ấy, lần tới tiệm uống nước, để ngó liếc tiên-dung, rồi sáng sau về viết bài đăng lên báo. Tiếng đồn rầm cả châu-thành, ông đốc-học trường cô liền kêu cô vào, đưa tờ báo ra cho cô coi. Cô nhìn ngay chớ không chối, lại bày tỏ cái nỗi gia-tình nghèo khó, phải làm vậy mới đủ tiền nuôi em. Nhưng ông đốc cho việc giáo dục có trách nhiệm lớn lao, nếu để một cô giáo như thế, thì có hại cho tinh-thần học-trò, bèn cách chức cô, không cho dạy nữa.

Cô lấy chuyện đó làm sầu bỏ, nát ruột đau lòng, chỉ có cách chết cho rồi chuyện. Qua ngày bữa sau, cô ra nằm đường rầy, cho xe lửa chạy ngang lên trên. Khi người sếp máy hay, lật đật ốp máy lại, thì người tiên-nữ kia, đã tay chưn xé nát, máu thịt dầm dề, hương đã tiêu, ngọc đã hề rồi, thương thay!

Có hai điều, chư-vị độc-giả tỏ lòng thương bổn báo: 1. Mua báo trả tiền mặt; 2. Cổ-động cho nhiều người cùng mua.

DỊP ÍT CÓ

Xe Fiat 7 ngựa kiểu Berline, 4 chỗ ngồi nº C. B. 102, còn mới tinh hảo. Vì gấp đi nên bán có 900 $. Hỏi nơi số 37 Boulevard Norodom.

THỂ THÁO

Tại sân Police Sport

Chợ-Quán Sport huề với Police B. Palikao Sport thắng Lái-Thiêu Sport 2 à 1

Chúa-nhựt 12 Avril, trên sân Police Sport, bốn hội Chợ-Quán, Police B, Palikao và Lái-Thiêu đượt với nhau. Cũng theo lệ thường trận đầu không kịch-liệt bằng trận sau chót.

Mới vô đầu, giám-cuộc (M. Michaud) thổi tu hít, hai bên giằng binh ra. Chợ-Quán bắt thăm được trên gió, song hai bên thủ-huề với nhau mãn nửa giờ đầu, không ai thắng ai được bàn nào. Chợ-quán, tempo đầu có công kích thành Police B. thường lắm, nhưng bằng tiền đạo làm mất ăn nhiều trái banh rất uổng.

Temps sau, đổi sân lại, Police có công-kích thành Chợ-Quán lại. Hàng tiền đạo Police có vài người khá, song cũng bụt ăn lâu nhiều cú như Chợ Quán hồi nãy. Tới mãn giờ, hai bên huề với nhau 0 à 0.

Trong hàng tiền-đạo Chợ-quán có người avant centre hay, còn bên Police có anh aile droite hay. Chợ-quán hôm nay đá coi khá, nhưng hễ tiền đạo xuống gần thành Lái-thiêu thì bị hai anh hậu-tập Police B. thì bị hai anh hậu-tập cũng đau cả, Pladner phải nhận cho là «cú» nặng.

Đụng nhau hiệp đầu, Huat có hơi lùng tùng, nhưng sau lát cũng đánh lại được. Qua hiệp nhì, Pladner lại khó thăng, nhưng hai bên, bên nào cũng hay cả. Pladner thì có theo điệu vỗ mà tin thôi, còn Huat lại đánh như là đánh lộn vậy. Nhưng cái thói của anh ta, đã hạ được Pladner chớ phải lơ mơ gì đâu lại đăng, đăng nào cũng quyết thắng cho kỳ được, nên không ai nhượng ai.

Qua đến mấy hiệp chót, thì thấy rõ Huat khá lắm, nhưng khó thắng nổi Pladner. Hết cuộc hai bên huề nhau. Người đi coi lấy làm mãn-ý, họ lại ước ao còn có lúc được xem hai võ-sĩ tài chiến với nhau nữa.

■ ■ ■

Một trận đấu vỗ kịch liệt

Emile Pladner và Eugène Huat thù huề

Emile Pladner là một tay võ sĩ cựu vô-địch hạng nhẹ cân, còn Eugène Huat cũng về hạng ấy, mà lại nổi tiếng mấy năm sau nầy.

Hai người vẫn khích với nhau lâu rồi, nên mới đây, lại lên võ-đài Wagram ở Paris mà tỉ-thí cho rõ tài cao thấp. Trận đấu võ nầy kịch-liệt lắm, người xem rất khoái mắt. Trong điệu đánh võ thì Pladner coi rành nghề hơn, tránh trở đủ cách, đánh rất gọn gàng. Còn Huat tuy miếng còn sót, chớ cũng không phải vừa gì, đánh «cú» nào Pladner cũng hay cả.

Lái-thiêu đã coi homogène lắm. Chiến tướng ăn ý với nhau, giao banh cho nhau đúng đắng, thắng Lái-Thiêu cũng phải. Bên Lái-Thiêu thiếu đượt nên đá tuy không bằng Palikao chớ coi cũng khoái mắt.

Có một đều đáng khen là hai bên đều là hai hội lớn, đi coi kích liệt mà không chơi xấu như trận Police B, Chợ-Quán vậy.

B. C.

■ ■ ■

MỜI NHÓM

Đại hội thường-niên của hội Thương mãi Thể-tháo « Commerce Sport

(VÔ ĐỊCH T. C. A. 1930-1931)

Chúa nhựt tới đây nhằm 19 avril 1931, đúng 8 giờ ban mai, chúng tôi « Commerce Sport », có mời nhóm *Đại-Hội-Thường-Niên* tại bội-quán C. S. đường *Legrand de la Liraye* số 127, nhờ Qui báo thành-minh rằng đây: trước kính mời qui ông mộ thể-thao xưa nay yêu mến C. S. bữa đó đến chung cùng với chúng tôi, có điều chi tiếp giúp hoặc dạy biểu thêm, chúng tôi rất vui lòng tiếp rước. Sau, xin nhắn cùng các bạn hội-viên C. S. hãy để ý đến hội cho đông đủ.

Bửa đại hội trên đây sẽ có ông Hoàng-Xiêm *Phra Sudasna* Hội-trưởng T. C. T. T. Xiêm.

Đến danh dự chủ-tọa!

Nay kính mời,
Bản Trị Sự Hội C. S.

Một dịp rất tốt

Hỡi các nhà đình nghiệp!

Nếu trong chư tôn có ai muốn lập garage hay là atoliers để sửa máy móc và làm các việc theo xe hơi thì nên lại chà ngân-hàng Compagnie Foncière d'Indochine 81 đường Richaud mà thương nghị, cất theo kiểu kiểm thời, tại con đường Verdun, ngang sở xe đò của ông Vergoz, giá cho mướn mỗi tháng chỉ có 70$00 mà thôi. Chỗ ấy vừa gần trung-tâm vừa là chỗ đường xe cộ, rất tiện việc sửa xe và bán xăng nhớt.

Lời rao

Tôi có một đứa con tên là Nhạt Lang nay đã 22 tuổi. Nó là một đứa con bất hiếu không vâng lời cha mẹ và nhiều khi lại còn hỗn láo nữa.

Bởi vậy tôi đã đến Tòa mà từ nó rồi. Vậy tôi kính lời cho anh em quen lớn biết đặng đừng cho nó mượn tiền bạc chi, vì tôi không nhìn nhận nó là con tôi nữa.

Le 10 Avril 1931

Nay lời

Nhan-Lương *nghiệp chủ ở Cholon 80 quai de Phuôc kiến*

Quốc-Bửu-Ban

dời về THỦ-ĐỨC

Tuồng tập kỹ công. Sơn thủy mới.

Đi lục tỉnh mới về được nhiều tuồng hay, có pha cải lương theo điệu kim-thời.

Nhà thương phung Qui-hòa

Tình-cảnh đáng thương tâm một số đồng bào vì phước mắc phải bịnh đơn phung như vầy, mà nhà không, thiếu. — Ai ôi! là người có lòng thương đồng loại, hãy nhìn xài mua số Loterie đã gởi bán các nơi để giúp nhà thương phung Qui-hòa.

Mang ra lại trúng số độc đắc 10 000 $ cũng số khác, ấy là tiền nghĩa hơn lợi.

Số sẽ xổ đầu tháng Juillet này, nên xin hãy ... giúp kẻo hết.

CHỈ CÓ
SELECT AUTO ÉCOLE
14, Rue Sabourain
LÀ DẠY CẦM TAY BÁNH GIỎI MÀ THÔI
Muốn giúp ích cho anh em đồng bào, nên bổn trường định dạy và đưa đi thi lấy bằng cấp không ăn tiền công trong một tháng, chỉ lấy đủ tiền sáng nhớt và các sở tốn mà thôi

A. C. R. I. C.
AGENCE COLLECTIVE DE REPRÉSENTATIONS INDUSTRIELLES EN INDOCHINE
SAIGON
N° 20, Boulevard Norodom
Giây thép nói N° 402
Grand Premier Prix Foire de Saigon 1927-1928

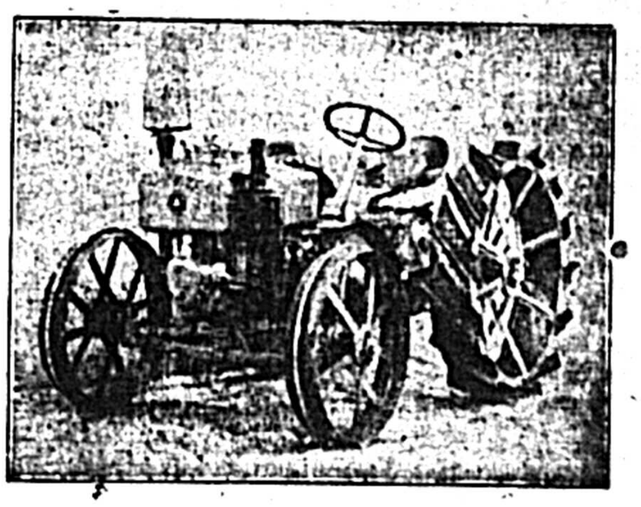

Bán và rập các thứ máy xay gạo ... máy TOMIN, đem nước và ... máy đến khi ... Đại-lý bên Đức và Anh chiếu kiểu Moteur ... máy xăng và nóng (Diesel et semi diesel) đăng rằng đều cần (Moteurs) ít hao dầu mà rất tốn cho chạy.

Cũng có làm đại-lý bán HUE-KÝ nhiều cỡ moteur Canet đ ng sẵn, thợ vẫn trong và ngoài ghe đã có mà-lực và có sẵn tại thành Saigon.

SAIGON — IMPRIMERIE THANH THI MAU, 1 & 7 RUE DE REIMS

Le Gérant NGUYEN VAN SAM